LAHOLMS TIDNING

N:R 275. ARG. 23. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. LÖRDAGEN DEN 27 NOVEMBER 1954 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 20 öre.

Elva fartyg i sjönöd - Vågor som berg SOS från svensk tank... - Eld ombord

LONDON (TT — Reuter).

Synnerligen hårt väder råder på Atlanten och Nordsjön och brittiska sjöspaningsplan rapporterar att vågorna går höga som berg. Inte mindre än elva fartyg har råkat illa ut och kustradiostationerna har mottagit nödsignaler så gott som oavbrutet.

De största fartyg som skickat ut SOS-signaler är den svenska tankern Los Angeles och grekiska ångaren Demosthenes Pantaleon — båda på cirka 7,000 ton. Den svenska båten har fått eld ombord på höjden av Ouessant och greken driver redlös i Biscayabukten med skadad styrinrättning. För att kunna hålla kursen har man tvingats pumpa in vatten i aktre lastrummen och på så sätt sänka akterskeppet.

I samma farvatten befinner sig även Panama-fartyget Arion på drygt 5,500 ton som fått en del av däckslasten spolad överbord.

Öster om Orkney-öarna sprang norska ångaren Granfoss läck. Fartyget fick svår slagsida och det inträngande vattnet släckte elden under pannorna. Besättningen stod redo att gå i båtarna då den tyska trålaren Heinrich Buhren vann kapplöpningar mellan alla de fartyg som skyndat till hjälp för att ta norrmannen på släp. Bogseringen av Granfoss, som är på cirka 1,500 ton, övertogs senare av det brittiska bärgningsfartyget Salveda som nu skall söka föra den nödställda båten in till Lerwick. Bland de fartyg som skyndade till hjälp var Svenska Amerika Liniens Svaneholm och holländska hangarfartyget Karel Doorman.

Ryss på grund vid Norge

Samtidigt som norska kustradiostationen i Farsund fick meddelande om att Granfoss befann sig i nöd kom SOS-signaler från ryska ångaren Kara som gått på grund utanför norska kusten. Den lyckades emellertid själv komma flott och håller sig nu flytande på sin trälast. Livräddningsbåten Wilhelmsen har nått fram till Kara och bärgningsfartyget Draugen gick omedelbart ut från Ålesund.

— Jag har varit med om många stormar, men jag har aldrig sett större vågor, sade skepparen Kjell Hansson på det svenska fiskefartyget Ingerö av Hönö som kom in till Mandal i Norge efter en hård kamp mot stormen utanför Lindesnes.

Nära Vallö på norska kusten gick samtidigt Oslo-båten Derby på grund, men det dröjde inte länge förrän man lyckades få 1,100-tonnaren flott igen.

Tidigt på fredagsmorgonen kom besättningen från svenska fiskefartyget Vestfart in till Stormness på Orkneyöarna. Fartyget hade måst överges på torsdagen och männen hade tagits upp av svenska tankern varifrån de sedan hämtats av en livräddningsbåt.

SOS: Dansk trålare kämpar för livet

Även på fredagen råkade två små fiskefartyg ut för svårigheter i den grova sjön. Den danska båten Vega på 200 ton sprang läck sydsydväst om Beachy Head vid Engelska kanalen.

Passagerarfartyget Rangitoto skyndade omedelbart till Vegas assistans. Enligt rapporter från den lilla danska båten har den fått så allvarlig slagsida att pumparna inte kan användas. Besättningen håller på att lämpa däckslasten överbord. Panamafartyget Mosoil befann sig på förkvällen endast en timmes gangtid från Vega.

Den brittiska trålaren d'Vora på 500 ton drivar för närvarande redlös 450 sjömil utanför Newfoundland. Enligt rapporter till kustradiostationer har motorn stoppat på grund av bränslebrist.

Los Angeles går under forcering in mot Brest. Elden har ännu inte kunnat fås under kontroll.

Klagade på värmen Kvinna misshandlad av busaktig värd

KARLSKRONA (TT)

— Jag har inte vågat lämna barnen ensamma hemma, och själv har jag gått i ständig ångest för ytterligare misshandel, sade en kvinnlig hyresgäst, som i september i år blivit misshandlad av vicevärden i det hus där hon bor, inför rådhusrätten på fredagen.

Misshandeln ägde enligt kvinnans uppgift rum i samband med att kvinnan sökte upp vicevärden för att klaga över den dåliga eldningen. "Är det för kallt, så kan ni väl ta på er yllebyxor", svarade mannen, och därefter tilldelade han henne ett tjugotal slag. Kvinnan tappade under misshandeln glasögonen, men trots detta fortsatte mannen att slå och hotade även att kasta henne ut för trappan. Målsägarens lilla dotter och dennas två lekkamrater bevittnade misshandeln och tillkallade polis. Av de skador som tillfogades målsägaren vid misshandeln hade hon fortfarande obehag.

Svaranden gick endast med på att han föreslagit målsägaren att ta på sig yllebyxor, om det var kallt i lägenheten, samt att han sagt till polisen att han "gett henne en omgång och att han skulle ge henne en omgång till, om hon kommer tillbaka".

Med omgång avsåg svaranden inte misshandel utan att han kastat henne ur sin lägenhet. Hur en svullnad under ena ögat, blåmärken på överkropp och armar samt rivsår på öronen uppstått kunde han inte säga. Han ansåg att hon skadat sig mot väggen, då han kastade henne ur lägenheten.

Kvinnan begärde i ersättning för sveda och värk 1,000 kr. Åklagaren ifrågasatte om inte frihetsstraff bordeu tmätas. Dom meddelas den 10 december.

Tumba-Tarzans dubbelgångare

KRISTIANSTAD (TT).

En hel expedition med jaktgevär är sedan några dagar i full fart med att försöka få en förrymd och totalt förvildad kviga från Tykarp i Ignaberga inom skotthåll, men alla ansträngningar har hittills varit förgäves. Kvigan har en fantastisk förmåga att hålla sig undan, trots att den är inringad i en tät snårskog. Man vågar inte heller gå för nära djuret, som är ytterst vildsint. Kvigan har bl. a. knäckt tre revben på en lantbrukare som deltog i jakten.

Mor och son var rånare

GÖTEBORG (TT)

För några dagar sedan rånades en 50-årig rysk sjöman, som tillfälligtvis vistades i Göteborg. Av två okända kvinnor och en man.

Ryssen blev vid en omfamning av med sin plånbok med 160 kr och misshandlades sedan svårt, då han fordrade att få pengarna tillbaka. Händelsen inträffade på Kruthusgatan på Gullbergsvass, sedan ryssen delat en flaska brännvin med sällskapet. Polisen fick ett svagt signalement på rånaren, men polisen lyckades infånga dem, en kvinna i 46-årsåldern, hennes 25-årige son och dennes fästmö, som är tre år äldre. Sedan den sistnämnda erkänt, var det inte lönt för mor och son att neka. Häktning är förestående.

DAGENS CHURCHILLIANA visar den jubilerande statsmannen i olika semestersituationer. Längst t. v. "imperiebyggaren" Churchill i en ganska symbolisk syssla som tegelläggare på sitt lantställe vid Westerham 1930 — den berömde cigarren var med redan då! I mitten målaren Churchill, utövande sin favorithobby under en konvalescensvistelse i Marocko 1948. T. h. slutligen semesteriraren "Winnie" i ledig klädsel under en italienstripp 1949.

Företagsdöd hotar sjuhäradsbygden Textilarbetarna kräver beredskap

STOCKHOLM. (TT)

Textilarbetareförbundet höll på fredagen avtalskonferens i Stockholm och godkände därvid enhälligt förbundsrådets förslag till nya riksavtal för textilindustrins arbetare. Förslaget överlämnas till arbetsgivarparten på måndagen.

Vid konferensen diskuterades textilindustrins läge, och man beslöt göra ett uttalande, i vilket het bl. a. heter, att textilarbetarkåren har sedan länge varit en utpräglad låglönegrupp. Energiska framstötar har gjorts från fackligt håll för att höja kårens standard och väsentliga resultat har också nåtts. Denna kår befinner sig alltjämt på botten av löneskalan och i dag är deras läge än mer utsatt genom driftsinskränkningar och företagsnedläggelser.

Vad den omställningsprocess textilindustrin för närvarande genomgår världen över får för verkningar vet vi föga om. Men allt talar för att beredskapsåtgärder bör vidtags i tid för den händelse svårigheterna skulle fortsätta och kanske fördjupas. Vad man inom branschen av egen kraft än kan åstadkomma, kvarstår dock det samhälleliga intresset av att industrins anställda inte lämnas vind för våg. I orter med rikt differentierat näringsliv kan i tider av full sysselsättning i övriga delar av näringslivet arbetskraft omplaceras utan alltför stora besvär.

Skulle företagsdöden breda ut sig finns det anledning att fästa statsmakternas, särskilt arbetsmarknadsmyndigheternas, uppmärksamhet vid den fara, som därvid hotar de utpräglade textildistrikten, t. ex. Sjuhäradsbygden. I dessa distrikt är näringslivet ensidigt inriktat på textil- och sömnadsindustri och möjligheterna att vid permitteringar och avskedanden ordna annat arbete i eller i närheten av orten ytterligt små.

Textilarbetareförbundet understryker därför nödvändigheten av att ansträngningar göres att animera företagare i andra branscher att förlägga verksamhet till dessa distrikt. De medel, som står till buds i form av lokaliseringsorgan och kreditgivning, bör därvid självfallet användas. För såväl det bofasta befolkningen som kommunerna är det ett centralt intresse och av livsviktig betydelse att allt göres för att differentiera näringslivet i textildistrikten. Textilarbetareförbundet framhåller kraftigt vikten av samhälleliga åtgärder på detta område, vilka effektivt kan bidra till att skingra den osäkerhet och oro, varunder industrins anställda nu utför sin gärning.

Glada björköfiskare i hamn bjöds på välkomstmiddag

FLEKKEFJORD (TT — NTB).

Den räddade besättningen från det förlista svenska fiskefartyget Exide kom på fredagsmiddagen in till Flekkefjord på norska trålaren Maiken Exides sex man starka besättning och deras norske räddare, kapten Aksel Hatlem på Maiken, hedrades på kvällen med en middag som gavs av Flekkefjords kommun.

Svenska vicekonsuln i Flekkefjord, fru Aud Soyeland, framförde ambassadörens hälsningar och tackade kommunen för dess välvilja mot svenskarna. Hon överräckte slutligen en blombukett till kapten Hetlem med tack för räddningen.

Kapten Nils Alexandersson från Exide tackade för all omsorg som visats besättningen och för att samtliga "på nytt fick slå sig ned kring ett bord som stod stilla."

Svenskarna reste på kvällen från Flekkefjord till Oslo varifrån de på lördagen fortsätter till Göteborg.

Tidigare på eftermiddagen redogjorde besättningen för sina upplevelser under stormen. De hade seglat hemifrån på tisdagen i förra veckan för att fiska på Linbanken. I måndags hade det blåst upp och sjön var så grov att båten skadades. Vädret försämrades alltmer och när en brottsjö i onsdags slog över fartyget sprang det läck. Vid 19-tiden sände man nödsignaler och lyckades få kontakt med Göteborgs radio. Strax efteråt gick radiosändaren sönder. Mottagaren fungerade emellertid och man kunde följa organiseringen av räddningsarbetet.

Sista madrassen räddade

Ett par timmar efter det att fartyget sprungit läck stannade motorn och man fick sätta in alla krafter på att med pumpar och ämbar hålla fartyget läns. Någon sömn eller mat var inte tänka på — den enda "vila" man kunde få var en törn vid rodret.

Det svåraste var att två båtar passerade utan att observera Exide trots att besättningen blossade genom att tända på en madrass. Nödraketerna var sura och oanvändbara. På torsdagskvällen hittade så Maiken den nödställda båten — man hade då satt eld på den sista madrassen ombord.

Endast ett par timmar efter det att besättningen övergivit Exide gick hon till botten. Ingen av de sex kunde rädda några som helst personliga tillhörigheter.

Omkörande bil dödade cyklist

Sextonårige Kurt Bäckstrand, Tränningstorp, utanför Borås, dödades på fredagseftermiddagen vid en trafikolycka på Varbergsvägen.

Ynglingen, som cyklade, slungades i vägbanan, då en personbil skulle köra om. Förmodligen hade bilen hakat tag i cykeln. Bilen körde efter sammanstötningen tvärs över vägen, slog runt ett par varv och hamnade med hjulen i vädret fullständigt förstörd. Chauffören fick inga nämnvärda skador.

Den omkomne var sin till fanjunkare Bertil Bäckstrand.

Spritköksexplosion Kvinna innebränd

UDDEVALLA. (TT)

91-åriga änkefru Mathilda Johansson, innebrändes på fredagskvällen i sin bostad, Byviksvägen 11, fru Johanssons spritkök exploderade troligen, och hyresgästerna som hörde en knall och den gamlas skrik kunde inte ta sig in till henne, då hon låst ytterdörren. Fastigheten, en tvåvånings trähyggnad, ägdes av den gamla. Fem hyresgäster fick sina lägenheter förstörda liksom det mesta av sitt bohag. Fru Johansson bodde sedan några år ensam.

Efter Naguib

Ahmed Lofti El-Said, en egyptisk skollärare, har nämnts som eventuell efterträdare till den avsatte premiärministern Mohamed Naguib i Egypten. — Ahmed Lofti El-Said.

Satt fastklämd fem timmar i 8 graders köld

MALMBERGET. (TT)

Vid halvtretiden på fredagsmorgonen lyckades räddningsmanskapet efter ett dramatiskt arbete ta loss gruvarbetare Nils Fyrberg, som på torsdagskvällen klämts fast vid ett ras i Hermelinsgruvan. Fyrberg fördes till lasarettet, där det visade sig att han klarat sig anmärkningsvärt bra. Han är tydligen utrustad med en synnerligen god konstitution, då han uthärdat fem timmar i åtta graders kyla, säger jourhavande läkaren.

Räddningsarbetet blev mycket svårt och malmen måste plockas upp för hand av Fyrbergs kamrater som arbetade skriftvis. De måste undan för undan stötta med timmer för att förebygga nya ras.

Alkoholiserade föräldrar driver stockholmsflickor till prostitution

STOCKHOLM (TT)

"Far var full nästan jämt. Han var så snäll när han var nykter, men det var sällan han var nykter. Och mamma, usch, jag hatar henne. Hon var nästan aldrig hemma. Hon var ute och dansade, hade karlar hos sej och körde ut mej — låste mej ute. När vi var ute nån gång, när jag var så där tretton, fjorton år, och vi träffa herrbekanta, skulle jag vara hennes syster."

Så berättar en 18-årig prostituerad flicka, som inte minns annat än bråk och elände i hemmet och vars föräldrar skildes när hon var sju år. Hennes berättelse är en bland många andra lika beklämmande, som socialläkare John Takman återger i en redogörelse i Sociala Meddelanden för en undersökning av flickprostitutionen i Stockholm.

Undersökningen omfattar 25 flickor, alla under 21 år. Medelåldern vid prostitutionsdebuten var 17 år. Elva av dem har prostitutionen som "yrke". Förhållandena under uppväxtåren har för alla varit ogynnsamma både socialt och psykologiskt. Endast tre kan karakteriseras som normalfall. De övriga är mer eller mindre miljöskadade. Intellektuellt undermåliga är dock anmärkningsvärt få av dem. Normalbegåvade är 18, tre är klart överbegåvade och endast fyra har en begåvning under genomsnittet. Den mest begåvade av dem alla har lämnat en litterärt högklassig självbiografi på 25 maskinskrivna kvartosidor.

Under 1949—1953, d. v. s. de år, som undersökningen omspänner, förekom ingen arbetslöshet bland kvinnor i Stockholm. Undersökningen visar emellertid att andra sociala missförhållanden är av väsentlig betydelse och att orsakerna till att vissa unga kvinnor prostituerar sig är att söka i ett samspel mellan psykologiska och sociala faktorer. I de flesta fall finner man sådant som åtminstone tillfälligt drivit flickorna bort från en social livsföring och samtidigt gjort prostitutionen till det för dem enklaste eller för ögonblicket nödvändiga alternativet. Vid tiden för prostitutionsdebuten har alla antingen saknat egentligt hem eller för tillfället varit i konflikt med hemmet. Ingen har helt på eget initiativ prostituerat sig. Debuten har alltid föregåtts av kontakt med andra prostituerade eller framtvingats av en sutenör.

Dr Takman anser att en verkligt förebyggande åtgärd mot flickprostitutionen knappast är tänkbar utan en omfattande social och kulturell sanering, innefattande i främsta rummet en kraftigt ökad bostadsproduktion, en förbättring av den kvinnliga ungdomens utbildnings-, arbets- och löneförhållanden samt en uppröjning ifråga om nöjesliv och kulturdistribution.

Modern kände till trafiken och pungslog dottern

Av flickorna är 15 födda inom och 10 utom äktenskap. Stockholmsbarn är nio, 13 kommer från landsorten och tre från våra nordiska grannländer. Uppväxtmiljön kännetecknas av ekonomiska svårigheter, alkoholiserade fäder och ibland också mödrar, ständiga uppträden i hemmet, barnhemsvistelser, täta förändringar av hemmiljö, sexuella övergrepp under barndomen o. s. v. En 20-årig flicka, vars båda systrar är yrkesprostituerade, berättar att både fadern, farfadern och en faster är alkoholister och att modern, en svår hysterika, sannolikt tidvis haft kommersiella sexualförbindelser. Modern kände också till vad dottern gjorde och tiggde då pengar av henne.

BISKOPSVAL efter Helander den 16 december

Regeringen har i enlighet med domkapitlets framställning bestämt att valet av ny biskop i Strängnäs stift skall hållas torsdagen den 16 december.

Frågan om dagen för biskopsvalet är ett rutinärende vars avgörande inte är något som helst ställningstagande till den aktuella nådefrågan, framhåller expeditionschefen J. Dillner i ecklesiastikdepartementet på TT:s förfrågan. För övrigt måste nådefrågan kunna hinna bli avgjord innan, efter val, frågan om utnämning av biskop i stiftet blir aktuell hos k. m:t.

Chiang stoppade invasionsförsök på formosaö

Formosa-kinesiska flygplan sänkte sex motordrivna djonker, förstörde 30 andra och skadade 50 då en styrka från fastlandet på fredagen företog ett landstigningsförsök mot ön Wuchiu, meddelade formosaregimens försvarsdepartement på fredagskvällen.

Tidigare på dagen meddelades att trupperna på ön, som ligger 130 km. väster om Formosa mitt i den ökedja utanför fastlandskusten som Chiang Kai-Shek alltjämt kontrollerar, hade "förintat och slagit tillbaka" de kinesiska styrkorna.

STOCKHOLM: Svenska Amerikalinjens Stegeholm står alltjämt kvar på Grynnan Smörasten i Sandhamnsleden, där den rände upp med fören tidigt på torsdagsmorgonen. Man håller nu på att lossa över lasten i pråmar och går allt väl finns det chanser att man kan få fartyget flott under fredagen.

Rea störtade mot sjuksal Tolv dödade, tre skadade

LIEGE (TT — Reuter).

Tolv personer omkom och tre skadades svårt då ett jaktplan av typ Thunderjet på fredagen störtade ned på en officersmäss och en sjuksal vid flygfältet Bierset i närheten av Liege.

Officerarna åt lunch i mässen vid olyckstillfället och flera patienter befann sig i sjuksalen. All tillgänglig personal organiserades genast i räddningsgrupper för att leta efter överlevande i spillrorna. Några minuter före olyckan hade större delen av flygfältets hela personal befunnit sig i mässen.

Piloten, som just kommit tillbaka efter utbildning i USA, skulle landa på flygfältet för första gången. Planet störtade rätt ned på mässbyggnaden och exploderade på taket. Inom några minuter stod hela byggnaden i lågor.

Regn

Landdistrikt: Måttlig till frisk sydostlig vind, småningom åter ökande till hård vid kusten. Till en början något uppklarnande, under lördagen åter mulet eller mulnande och frampå dagen regn. Oförändrad temperatur.

Allmänna utsikter för söndagen: Flerstädes nederbörd, i Götaland, södra och östra Svealand samt södra Norrlands kustland regn, duggregn eller snöblandat regn, eljest mestadels snö. I huvudsak oförändrad temperatur.

Sjödistrikt: Frisk till hård sydostlig bris, först något avtagande, under lördagen åter ökande till styv eller hård kultje. Först dis eller tjocka tämligen allmänt, frampå dagen regn.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Daglig nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser:
Före text 28 öre pr mm.
Textsida 30 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 32 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade petitstil.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 25 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Prenumerationspris: kvartal 8:75, mån. 3:25.

All uppvaktning

på min stundande högtidsdag undanbedes vänligt.

Oscar Svensson,
Mellbystrand.

Kyrkbuss

anordnas till högmässan i Laholms kyrka 1:a söndagen i advent. Avgång Mellby kvarn som vanligt kl. 9.

Kyrkbussar i Hishult

Till Adventssöndagens högmässfr. N. Össjö kl. 13 över Handskholmen, **till adventsvespern** på onsdag fr. N. Össjö kl. 18.30 och från Björkeberg kl. 18.40.

Pastorsämbetet.

Kyrkbuss

avgår i morgon till Veinge kyrka från Allared kl. 12 via Göstorp—Bökeberg—Bölarp. Återresa efter högmässans slut.

Pastorsämbetet.

Ränneslövs GIF

Medlemmar, som önska vara med på årsfesten den 30/12 kan anmäla sig hos Sigurd Johansson tel. 98 och Karl Axelsson tel. 31, senast d. 20 dec. Obs.! Medlemskontroll.

Laholmsortens SLKF-avd

har möte i Lagagården tisdagen den 30 nov. kl. 14. Vi startar studiecirkeln "Vi och våra barn" efter mötet.

Styrelsen.

Växtorp-Hasslöv

Rödakorskretsen anordnar onsdagen den 1 dec. kl. 19 i Växtorps bygdegård sedvanlig försäljning. Härmed vädjas om gåvor till densamma. Kaffeservering. Amer. lotterier.

Stöd kretsens verksamhet.

Knäreds IK

anordnar **KLUBBTRÄFF** i Godtemplarsalen söndagen den 28 nov. kl. 14. Filmförevisning. Samtliga spelare uppmanas närvara.

KNÄRED

NYINKOMMET LAGER
och i stor sortering
GARDINER och DRAPERITYGER

Bosättningsaffären
Albert E. Johansson
Tel. 160 Knäred

Allt för
BARNETS VÅRD
hos oss.
Barnvagar uthyras.

KLANGS FÄRG
Tel. 54 Knäred

Prenumerera på LT

Strömavbrott

Energileveransen till våra abonnenter på Hishultsnätet avbrytes för arbeten med följande omfattning och tider:

Måndagen den 29 nov. kl. 8,30—16,30 för Östra Långhultsbygget, Kornhult, Stubbhult, Norr-Össjö, Högaryd, Fälleberga, Högaholmen, Ramsjön, Flyholmen, Smedhult västra, Göstorpshult och Boalt.

Tisdagen den 30 nov. kl. 8,30—16,30. Avbrottet får samma omfattning som på måndagen med undantag för de fem sistnämnda områdena för vilka avbrott ej sker.

Onsdagen den 1 och torsdagen den 2 dec. kl. 8,30—16,30 för Norr-Össjö, Högaryd, Fälleberga, Handskholmen och Högaholmen.

Fredagen den 3 och lördagen den 4 dec. kl. 8,30—16,30 för Högaryd, Fälleberga, Handskholmen och Högaholmen.

Dessa avbrottstider komma möjligen att bli avkortade. Vi ansvarar således ej för att anläggningarna äro spänningslösa under nämnda tider.

Sydkraft.

Diskussionsmöte

Karups RLF-avd. inbjuder härmed till diskussion i Nya skolan, Östra Karup, måndagen den 29/11 kl. 14,30. Redogörelse av Axel Månsson, Orreberg, om mejerifusionens utredning. Jordbruksinstruktör Bror Håkansson talar om årets gröda i utfodringen. Kaffeservering.

Styrelsen.

Auktion å boningshus i Ränneslöv

Genom offentlig auktion, som förrättas å stället **fredagen den 3 december 1954 kl. 2 e.m.** låter bodelägarna efter **Elise Andersson, Ränneslöv,** försälja fastigheten **Kristineborg 1²** i Ränneslövs socken. Fastigheten är belägen i Ränneslövs samhälle, med boningshus av trä och inneh. 3 rum och kök, elektr.ljus, särskild ekonomibyggnad, stor tomt o. trädgård om cirka ½ tnld. Blivande köpare torde betala kontant 1500: —kr. Fri prövningsrätt förbehålles. Övriga villkor tillkännagives före utropet.

Mattssons Fastighetsaffär, Laholm
Tel. 29. JOHN BENGTSSON. Tel. 29.

Auktion i Knäred

Torsdagen den 2 dec. 1954 kl. 11 fm. låter lantbr. Alfred Johansson, Baggabygget, Knäred, på grund av jordbrukets bortarrendering försälja: 1 häst, nordsvensk 15 år, 2 kor, 1 dräktig kviga, reaktions- och kastningsfria, vagnar, ett par kälkar, decimalvåg, hackelseverk, div. åkerbruksredskap, seldon, mjölkkärl, handredskap, cirka 1,000 kg. havre, 5,000 kg. hö och 3,000 kg. havrehalm m.m.

Kredit med äganderättsförbehåll till den 1 mars 1955 för solida köpare.

SIGFR. CARLSSON. Tel. 36 Knäred.

Det är nu...

Ni skall lämna in Eder Mc, Moped, Cykel, Mjölkmaskinsmotor och gräsklippare m.m. för översyn och renovering.

Försäljning av: Mc, Mopeder, Cyklar, Motorer och svensktillverkade motorgräsklippare.

Service och reservdelar.

Assar Jönsson,
Tel. 92 SKOTTORP Tel. 92

S.k. luciakatter och vörtbröd. Tillfällig ändr. av normalpriser på mjukt matbröd och mjukt kaffebröd m.m. fastst. i *PKN:s* medd. *1683*, som träder i kraft *27 nov.* resp. *10 dec.* 1954. Medd. kan rekv. fr. priskontrollnämnden och priskontoren.

FOLKHUSHALLNINGEN

Den bästa julklappen

till hemmet köper Ni i
Helmer Petterssons Möbelaffär
MARKARYD
(Telefonhuset). Tel. 10362.
Vi har fått in många fina nyheter till julklappar.

Hishult Sparbank

emottager insättningar till högsta och utlämnar lån mot lägsta ränta. Sparbössor. Rikstjänst. Skatteuppbörd. Inteckningar ordnas. Vänd Eder med förtroende till HISHULTS SPARBANK. Öppen varje helgfri onsdag och lördag kl. 10—2. Tel. 14. Annan tid kamreraren tel. 2, ordf. 42. Postgiro 28 42 62.

Lanthushållsskolan, Ryssby

Nya halvårskurser börjar 1 maj och 1 nov. Moderna lokaler. Väl utrustade. Låga kostnader. — Höga stipendier.

Begär prospekt från

LANTHUSHALLSSKOLAN, MARKARYD.
Tel. 10029 Markaryd.

Årets sista månad

börjar inom kort. Glöm ej förnya Eder prenumeration på LT!

Som vanligt får Ni även ett trevligt och innehållsrikt julnummer.

Prenumerationspris för dec. kr. 3:25.

Gynna LT:s annonsörer

Möbler Mattor Gardiner

i rikhaltigt urval. Se vår stora sortering.

Andréns
Stortorget LAHOLM Telefon 69

Julförsäljning

anordnas av Laholms Kyrkliga Missionskrets i IOGT:s ordenslokal **onsdagen den 1 dec. 1954** med början kl. 18. Kl. 19 visas talfilmen: "Jag är med Eder" — Många vackra och praktiska saker, lämpliga julklappar, försäljas och auktioneras. Lotterier och tombola med värdefulla vinster. KAFFESERVERING.

Genom gåvor och inköp ger Du Ditt stöd åt Svenska Kyrkans mission, sjömansvården och Lapplands ungdom. Välkommen.

Styrelsen.

Körkort för traktor

Traktor får som bekant från och med årsskiftet ej framföras utan körkort. Till tjänst för våra traktorägare och förare komma vi att anordna körkortskurs i Vallberga där även erforderliga prov få avläggas. Anmälan omgående och senast tisdagen den 30 nov. pr tel. Vallberga 52 och 100 efter kontorstid Ysby 62170.

Vallberga Lantmannaförening, Vallberga.

De mycket efterfrågade

Wilton-mattorna

(helylle) storlek c:a 200—300 cm.

Kr. 175:—

finnas åter i lager. Passa på tillfället

Båstads Möbelaffär
Gustaf Holm.
Tel. 234 BÅSTAD Tel. 234

Lediga platser

Bensinstationsföreståndare

sökes av storbolag till högmodern bensinstation, belägen i sydlig västkuststad utmed riksväg. Tvätt- och smörjhallar samt stora lokaler för tillhöranda försäljning finnes. Stora försäljningsmöjligheter för rätt man. Sökande torde ha en god ekonomi, vara motorkunnig och driftig försäljare samt ha goda förbindelser i bilägarekretsar. Svar med referenser till **"Dugande kraft"**, Laholms Tidning, Laholm.

Önskas köpa

Kalkoner och höns

gäss och ankor samt allt slags vilt köpes och hämtas varje vecka till absolut högsta dagspris.

Ring 50016 Markaryd, 57 Växtorp, 594 Laholm.

Holger Hjalmarsson, Skånes Värsjö

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta priser. **Henning Johansson, Fridhem, Bygget. Tel. 24 — bost. 34.**

Diverse

Fargalt

finnes till tjänstgöring. Passande såväl gyltor som suggor. Hemköres.

Nils Svensson, Linghult.
Tel. 16 Svenshult.

VÄND EDER TILL

fackmannen när det gäller lackering, bättring, polering och vaxning av Eder bil. Mångårig vana i branschen. Nybyggda tidsenliga lokaler.

MARKARYDS BILLACKERING
MARKARYD. Tel. 10524

Eskilstunasliperiet

utför slipning av alla slags eggverktyg, såsom rakknivar, saxar, kökskniva, köttkvarns- och maskinknivar, hårklippningsmaskiner, kreaturssaxar samt finmek. arbeten.

Hantverksgatan 28, Halmstad.
Tel. 3291.
(Mitt emot Högvalls bageri.)

Ett Armbands-Ur

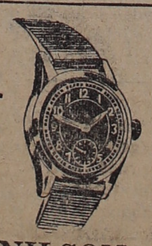

TORE NILSON
UR & OPTIK
Laholm

Pettersons trädgård

Tel. 904 - Skolgränd
binder
vackra
KRANSAR
och
BUKETTER
Ring och beställ!

VEINGE

ÅTER INKOMMET!
Elast. DAMSTRUMPA
med obetydl. skönhetsfel.
Kr. 8:75.
TEXTILLAGRET
Tel. 196 Tel. 196.

Carl Larssons Eftr.

Larsson & Berkman
Laholm. Tel. 38, 191 o. 781

Säljer allt som hör till en välsorterad timmeraffär. Levereras till byggnadsplatsen efter beställning.

Laholms Tidning

för stadens och bygdens talan. Prenumerera på annonsera i

LAHOLMS TIDNING.

Annonsera i LT

"8 timmars lättsam strykning varje dag i ett års tid..."

har lärt oss 100-procentigt uppskatta Husqvarna Termostatjärn", säger man på Lunda tvättinrättning, Lovön. Termostatjärnet glider lättare och uppvärms snabbare än vanliga eljärn och ger automatiskt rätt värme — järnet är aldrig för varmt och aldrig för kallt.

Ett termostatjärn är en uppskattad present vid lysningar och andra tillfällen.

Försäljes av:

AB Laholms Järnhandel
Tel. 134 - 204 - 431

Till salu

AB Egna Hem Vetlandahus, ö. Hamngatan 15, Göteborg C, tel. 106136, 106142. Byggmästare Ernst Nilsson, Värnen, Laholm, tel. 2.

Singer symaskin

är en fin och nyttig julklapp. Elektriska o. Sybord på lager i vår affär i Laholm. Kom, se o. prova. Upplysning om symaskinsskötsel lämnas. Reparationer utföras. Äkta Simanco-nålar på lager och passar till alla symaskiner.

SINGER Co. SYMASKIN AB.
Malmstens tel. 99, Laholm.

Liten stuga

i Skottorp storlek 6,30×3,50 säljes för bortflyttning till högstbjudande. Ytterklädsel saknas. Spåntad 7/8 klädsel plus hårda plattor invändigt. Lämplig som badstuga, hönshus ell. dyl. Vidare upplysn. pr tel. 178 Vallberga.

Prima äpplen

av flera sorter, även prima fallfrukt till salu till billigt pris.

Uddekulla. Tel. 62027 Ysby.

En förstklassig ko

till salu, tredje kalv, kalvningstid 9/1 1955.

Tel. 65, Hishult.

ILLRAR

till salu.

Tel. 56 Skummeslövsstrand.

Tisdagen den 30 nov. låter Sydhallands Smågriscentral, Ragnar Bengtssons Eftr. Carl Johnsson, Markaryd, tel. 10343 försälja

Smågrisar

Hishult 7.30, Stäme 8, Räneslöv 8,15, Vallberga 8,30, Marbäck kv. 8,45, Mellby Lundströms aff. 9, Värnen 9,15, Skottorp 9,45, Ö. Karup 10, Hasslöv 10,15, Kärr 10,30, Vindrarp 10,45, Jonstorp 11, Växtorp 11,15, Hårsabäck 11,45, Hishult 12, Kornhult 12,30, Stubbhult 12.45, Kåphult 1, Knäred 1.15, Skogaby 1.45, Veinge stn. 2, Veinge kyrkby 2.15, Öringe smj. 2.30, Tönnersjö ka 2.45, Perstorp 3, Brunskog 3.15, Fyllebro 3.30, Trönninge 3.45, Eldsberga 4, Genevad 4.15, Restad 4.30, Laholms Grist. 4.45.

OBS.! Prima smågrisar i alla storlekar till låga priser med eller utan hälsokontroll. Kontant eller 5 mån. kredit. Låg förmedlingsavgift. Försäkring ordnas. Beställningar mottages tacksamt per tel 10343, Markaryd eller 62124 Ysby.

Var femte motorförare drar sig inte för att köra om där sikten är skymd. Det är livsfarligt. Sakta in och håll till vänster vid kurvor och back krön.

STETSON

— den rätta hatten för en herre med anspråk.

STETSON — den världsberömda amerikanska hatten — världens mest sålda.

Auktoriserad återförsäljare

Lundins
Dam- & Herrekipering
LAHOLM

NU mer än någonsin VOLVO PV 444

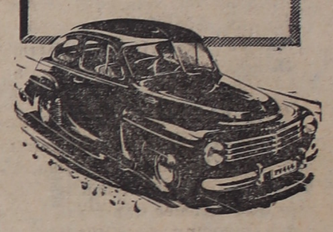

Nu får Ni 5 års garanti på PV 444

Garantin innebär i stort sett att Volvo betalar alla krockskador som överstiger 200:— och som ej ersättes av annan.

Köp en riktig bil -köp en VOLVO

Begär demonstration

ERIK DOCK
Laholm.
Tel. 3 och 9.

FLICK-klänningar

för Lucia- och julfesterna — käcka modeller — billiga priser — stor sortering.

Allt i barn- och ungdomskläder i

Trikåmagasinet
Storgatan Tel. 314
Laholm

Prenumerera på LT

LT
DEN 27 NOVEMBER

Lönelyftning och levnadskostnader

Det ser ut som om man nu betraktar faran för ny inflation som mindre allvarlig än för ett par månader sedan, då den upptäcktes inför den då förestående budgivningen i årets avtalsrörelser. För vår del tror vi inte, att faran är överhängande. Vi vill tro, att arbetsmarknadens parter samt övriga grupper med inflytande på prisutvecklingen skall känna sitt ansvar. Att bara lita till regeringens ränte- och kreditpolitik samt möjligheter att med andra restriktioner hålla priserna stabila går knappast. I själva verket har regeringen intet eller blott ringa inflytande på lönerörelserna, och det är dock de, som utgör den största faran för en ny penningvärdesförsämring. Skall arbetsgivar-, löntagar- och andra organisationer bibehålla sin frihet obeskuren, måste de känna det ansvar, som denna frihet gör nödvändig.

Många gånger har det påpekats, att en inflation drabbar på ett mycket orättvist sätt, och detta är så sant och självklart, att det inte behöver upprepas. Vanligen brukar man peka på att inflationen värst träffar folk som lever på små sparkapital samt pensionärer med fixerad pension. Detta är alldeles riktigt. Men man bör för den skull inte bortse ifrån, att barnfamiljerna hör till dem, som också drabbas och det kanske lika hårt som rentierer och pensionärer.

Vid den "engångsinflation" som ägde rum före den nuvarande koalitionsregeringens tid, förklarade finansminister Sköld, att det skulle bli en löne- och prislyftning på 10 procent. Det gick som vi vet inte att hålla denna marginal. Det blev omkring 20 procent dyrare. Inom parentes sagt skulle kanske ingen regering ha kunnat undvika denna inflation. Genom prisstopp, lönestopp och priskontroll hade vi här i Sverige en prisnivå, som låg under världsmarknadens. Detta kunde inte fortgå, och vad vi då fick vara med om, var bara den prisstegring, som redan ägt rum på världsmarknaden. Det var emellertid alldeles felaktigt att säga, att denna pris- och lönelyftning kunde ske utan att orättvisor åstadkoms. Nu är världsmarknaden ganska stabil, och nu kan en "andragångsinflation" här hemma i Sverige inte försvaras.

Om varupriser o. inkomster stiger lika mycket, förblir levnadsstandarden oförändrad — i stort sett. Men barnfamiljerna blir lidande. En familjeförsörjare får avsätta en mycket större del av inkomsten till kläder och mat än andra inkomsttagare. Denna utgiftsdel blir för honom proportionsvis allt större allt eftersom familjen växer. Stegringen av denna utgiftsdel blir större än höjningen av inkomsten. Inte ens en lönehöjning som är större än den allmänna prishöjningen torde för barnfamiljerna räcka till att bevara standarden. Kanske ett exempel kan behövas för klarläggande av tankegången. Om man säger, att en löntagare får 10 kr. mer i månaden, blir kanske den följande levnadskostnadsstegringen 3 kronor per individ. En ensamstående inkomsttagare vinner i detta fall — om man bortser från något högre skatt — 7 kr. i mån. Så tar vi till exempel en inkomsttagare, som har hustru och fyra barn. Han får också 10 kr. mer i månaden. Men om levnadskostnaderna stiger med 3 kr. per person, blir hans merutgift 3 kr.×6, d. v. s. 18 kr. Lönehöjningen ger honom alltså i detta fall en sänkning av levnadsstandarden. Skulle däremot levnadskostnaderna sjunka, skulle detta få större betydelse för barnfamiljerna än för övriga. Dock kunde man givetvis i detta fall inte tala om någon orättvisa.

Det bör kanske understrykas, att ovan angvna siffror endast avser att visa, hur ojämnt löne- och prisstegring torde verka — de rätta proportionerna är värre att ange.

G. B—d.

LAHOLM

Laholms allmänna sjukkassa.

Styrelsen för Laholms allmänna sjukkassa, den som från nyåret skall efterträda de erkända sjukkassorna i Laholms stad, Ränneslöv, Våxtorps och Karups socknar hade i går konstituerande sammanträde varvid till ordf. utsågs landstingsman Sven Pettersson, Köpinge, och till vice ordf. vägarbetare Helmer Bengtsson, Ysby. Att teckna kassan utsågs hrr Pettersson och Hugo Ullman samt kassans tjänstemän Valfrid Göransson och Ernst Larsson.

Inköp för
Höst-ekiperingen
förmånligast hos
Lundins

Laholms soc.-dem. kvinnoklubb

har avhållit möte under ordf.-skap av Marta Lundgren. Bland inkomna skrivelser förelåg en inbjudan från SDUK Lagapärlans "Lusseträff" tisdagen den 14 dec. i Scalabiografen. Gerda Nilsson och Marta Lundgren rapporterade från klubbledarekonferensen, som hållits i Halmstad. Gerda Nilsson berättade om pensionärsföreningens besök på Ränneslövs ålderdomshem. Vidare beslöts att kvinnoklubben även i år skall uppvakta de gamla på ålderdomshemmet med blommor och tårta till luciakaffet. Klubbens sedvanliga julfest blir torsdagen den 30 dec. i klubblokalen. Julklapp till ett värde av 2 kr. medbringas. På Gerda Nilssons förslag om bidrag till pensionärernas julfest anslogs 10 kr.

Arbetsmötet uppsköts till januari. Programkommitté för nästa möte blev Rut Hansson Gerda Nilsson och Asta Andersson. Efter mötet följde ett samkväm med kaffeservering och ett anförande av Rut Johansson om tvättmedel.

Laholmortens SLKF-avd.

har enligt annons möte i Lagagården på tisdag em. Samtidigt kommer man att starta studiecirkeln "Vi och våra barn".

Köp en ny
MATTA
till jul
Larssons har alltid fördelaktiga mattpriser

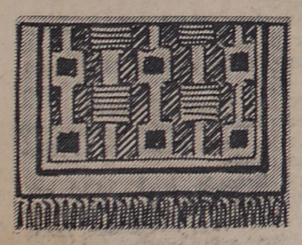

Ylleaxminster
c:a 140×200 cm. Kr. 82:— 95:— 115:—
170×240 cm. Kr. 120:— 168:— 180:—
200×300 cm. Kr. 184:— 236:— 255:—

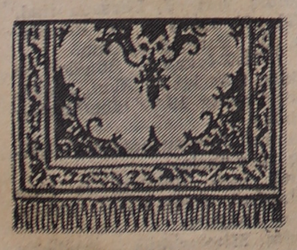

Yllewilton
c:a 140×200 cm. Kr 138:— 172:— 226:—
170×240 cm. Kr. 165:— 183:— 270:—
200×300 cm. Kr. 200:— 273:— 333:—
240×340 cm. Kr. 280:— 350:— 363:—

Gångmattor i yllewilton c:a 70 cm bred 26:— pr m

Utnyttja specialaffärens stora sortering

Larssons Mattaffär
Tel. 18465 Klammerdammsg. 4
HALMSTAD

Laholm fortfarande "vit fläck" på Nordenkartan

RINGA PUBLIK PÅ TJUSIGT ISLANDSFÖREDRAG

Det går bra att intressera socknarna runt om i södra Halland för det nordiska samarbetet. Där har man sina Norden-föreningar, som utvecklar en oanad aktivitet med vänortsbesök och mycket annat. Så var det också för en del år sedan i Laholm då vi hade det trevliga Stege nere på Mön att idka umgänge med. Men intresset har slappnat totalt hos dem som då stod i spetsen och det tycks inte så lätt att driva upp nytt folk, som vill gå i bräschen för en nydaning av föreningen.

På något annat sätt kan man knappast tyda tillslutningen till gårdagens Norden-afton på Stadshotellet. Ett tjugotal personer hade infunnit sig och bland dessa några av de mest intresserade krafterna ute i socknarna. Men laholmarna uteblev och därför blev det inte diskuterat några planer på en förnyelse av föreningen Norden — tidningsmännen kunde ju inte alldeles ensamma åstadkomma detta. Men som lektor Lindblad i Halmstad lovade — vi kommer igen. Då hoppas vi att Nordentanken möts av större förståelse — låt vara att föreningsledan är rätt stor i vår lilla stad.

Egentligen var det beklagligt, att det inte kom mer folk. Ty vi fick se verkligt vackra bilder av Island och höra ännu mera om detta trevliga och frihetsälskande folk. Sedan lektor Lindblad hälsat välkommen — den energiske sekreteraren Bo Walli hade gått och blivit sjuk — höll höll sekreterare Birger Olsson från Stockholm ett verkligt trevligt kåseri om Island. Han berättade om "sagornas ö" att det är Europas yngsta folk. Det grundades av vikingar på 800-talet men redan hundra år tidigare hade troligen munkar från norra Skottland hittat dit. I trehundrafemtio år bestod det som en fri bonderepublik tills det i mitten av 1200-talet kom under Norge sedan uppgörelserna mellan stormannasläkterna undergrävt landets möjligheter till självständighet.

Men landet försjönk allt mer i fattigdom och så småningom kom det under Danmarks välde. Det blev nu en stark nedgångsperiod vilket av islänningarna skylles på danskarnas dåliga förvaltning och monopolistiska handel. Men någon lysande affär för Danmark blev Island aldrig. Därtill bidrog i hög grad att klimatet under 1700-talet blev allt sämre. Den stora vulkanen Lahi hade sålunda 1773 ett stort utbrott, som varade ett helt år varvid c:a 10.000 av öns redan förut starkt decimerade befolkning omkom.

Det blev emellertid bättre och i slutet av 1800-talet uppstod en isländsk självständighetsrörelse som ledde till återupprättande av alltinget. Samtidigt skedde också en ekonomisk revolution på den fattiga ön — man började själv fiska och skapade en egen hypermodern fiskeflotta. Med sillen kom det ekonomiskt liv i staten och friheten var eftersträvansvärd — man tyckte inte om Danmark. 1943 förklarade sig Island självständigt och den 17 juni 1944 blev det en fri republik.

Men var man fritt från Danmark så hade i stället amerikanarna — på gott och ont — bitit sig fast i den strategiska ön. Det blev på det godas sida en väldig penninginjektion — när det var som mest fanns det 60.000 amerikanska soldater på ön som har ett invånareantal av 150.000 — och när kriget slutade hade Island ett tillgodohavande på 600 miljoner i utländskt kapital. Nu har man mekaniserat jordbruket och alltjämt pumpar USA in nytt kapital i den unga staten. Bara arrendet av "Käbblavik" ett jätteflygfält helt byggt på lava betalar en fjärdedel av statsutgifterna.

Detta och mycket annat berättade hr Olsson om. Han berättade om hur de varma källorna ger Rejkjvik dess-värme, han visade med både film och ljusbilder hur vackert det är på sagornas ö, hur Heklas utbrott 1947 tedde sig — hemskt att skåda — och mycket annat. Och om hr Olsson inte fick någon annan behållning av kvällen så ber vi i alla fall att få tacka för ett synnerligen givande föredrag med bilder av skilda slag.

Cel.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

75 år

fyller den 29 nov. fru Amanda Davida Larsson, maka till framlidne lantbr. John Larsson, Finsbo 1, Östra Karup.

50 år

fyller i morgon lantbrukare Sven Nilsson, Edenberga, Ålstorp. Jubilaren är född på den gård, som han för ett tjugotal år sedan övertog efter sin fader. Nilsson har helt ägnat sig åt sin gård där han helt byggt om husen. Personligen är han en trevlig och sympatisk man.

60 år

fyller den 29 nov. fru Ester Linnea Johansson, maka till framlidne chaufför Viktor Johansson, Lagered, Knäred.

DÖDSFALL

Ellen Nilsson. I sitt hem i Svenstad, Båstad, avled i går fru Ellen Nilsson född Lindström, maka till Patrik Nilsson, Svenstad. Den bortgångna som livet igenom bott på den gård där hon avled, har som ung ägnat sig åt hemstickeri, ett arbete som senare fått vika för husmorsplikter. Vänsäll och gästvänlig kommer den bortgångna att saknas i stor krets. Närmast sörjande är förutom maken dottern Aivy gift med mejeriföreståndare C. Thorstensson, Broakulla, och sonen Sven Eric Patriksson, assistent hos trädgårdskonsulent Ferlenius, Kristianstad, sonhustru och barnbarn.

BEGRAVNING

— Jordfästning ägde i går rum i Knäreds kyrka, då stoftet efter driftverkmästare Algot Andersson, Knäred, vigdes till griftero.

Prestaverande var f. driftsmästare J. L. Johansson och f. stationsmästare Joh. Eliasson. Akten inleddes med ps. 306:1—3, varpå kh. Sven Eriksson förrättade jordfästningen. Så följde ps. 579:1—3 samt begravningsmässan. Efter ps. 21:1—3 sjöng fru Ragnhild Eriksson och kantor Assar Landen "Tack, o Gud för vad som varit". Kransnedläggningen skedde inne i kyrkan, och minnestalen inleddes av sonen Arne. En broder talade å släktens vägnar, civilingenjör Storckenfeldt talade för Sydkraft, f. stationsmästare Adolf Bruhn för kamrater och tjänstemän vid Lagadalens kraftverk, ingenjör Hessle för kamrater och tjänstemän vid Sydkrafts malmökontor, föreståndare Einar Sötterman för Kunsum i Knäred, lantbr. Edvin Josefsson, Svenshult, för Knäreds kommun och maskinist Walker Mac-Intosch, Laholm, för maskinpersonalen vid Lagadalens kraftverk. Till tonerna av Händels "Largo" bars kistan ut till graven, kh. Eriksson förrättade bön och sist sjöngs ps. "När jag slutar mina dagar".

— På torsdagen jordfästes i Tönnersjö kyrka stoftet efter fröken Kristina Knutsson, Bröden, Tönnersjö. Prestaverande var godsäg. Karl J. H. Larsson, Lilla Böslid, och lantbr. Albert Erlandsson, Göstorp. Vid intåget i kyrkan spelades "Andante funébre" av Alb. Runbäck. Akten inleddes med ps. 424: 6—8. Därefter höll kh Ådahl en betraktelse och förrättade jordfästningen. Efter Fader Vår sjöng organisten "Herre, jag vill bida" av O. Lindberg. Vidare sjöngs ps. 327: 3—4 och officianten utförde begravningsmässan. Akten slöt med ps. 144: 7. Till tonerna av "Sursum corda" av Valdemar Ahlén utbars kistan för att sänkas i familjegraven. Vid graven talade fostersonen herr Sigfrid Billot Bengtsson, Bröden. Vidare talade godsäg. Karl J. H. Larsson, L:a Böslid, o. lantbr. Ivar Karlsson, Boarp. För hedersbevisningen frambar kh Ådahl de anhörigas tack. Till sist sjöngs ps. 600: 7. En rik och vacker blomstergärd var ägnad minnet av den bortgångna.

PHILIPS

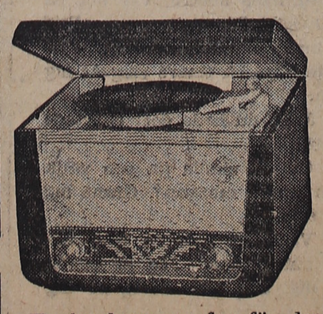

En bordsgrammofon för den mer fordrande lyssnaren. Ljudet är som det skall vara, fullödigt och personligt. Inbyggt enkelspelande 3-speed verk.

HS 548 A 435 kr. med verk.

Gustav Nilsson Radio
Tel. 167 Laholm.

Våxtorp

Sällsynt fågelfynd i Killhult.

Under stakningsarbete vid Stensån i Killhult hittade häromdagen en halmstadsingenjör en vadarfågel, som ej annars eller kanske ytterst sällan kan ses i Halland, i varje fall i södra delen av landskapet. Fågeln, som nyligen hade dött trodde man sig identifiera som en havssula. Detta antagandes riktighet blev senare också bekräftat av den konservator, som fick hand om djuret.

Enligt Brehms Djurens Liv är havssulan vad äldre fåglar beträffar nästan helt vit med ett kraftigt svart näbb. Den mäter nära en meter mellan vingspetsarna. Fågeln häckar på klippöar i Nordatlanten, speciellt i Skottland, där den kan förekomma i stora kolonier. Den brukar följa sillstimmen i haven. Anledningen till att denna fågel hamnat här är svår att gissa.

Rödakorskretsen.

kommer, som framgår av annons, att anordna försäljning i Våxtorps bygdegård på onsdag kväll. Som vanligt vädjar kretsen till allmänheten om gåvor till försäljningen.

Fastighetsaffär.

Våxtorps och Hasslövs Röda Korskrets har i dagarna försålt sin genom testamente nyligen förvärvade fastighet Menlösa 3⁷ eller Svensro nr 1 i Våxtorps socken till f. lantbrukaren Yngve Nilsson från Björkebacken Båstad 2, att tillträdas den 1 dec. detta år.

Hishult

Hishults SLKF-avd.

har hållit möte hos Anna Jönsson, Oxhult. Till ordf. för dagen valdes Lisa Svensson. Till Fagereds sanatorium anslogs 10 kr. som jugåva. En insamling för Greklands barn företogs bland mötesdeltagarna och inbringade 31 kr. Angående kommunalkonferensen som hålles i Ysby bygdegård den 9 dec. hade skrivelse inkommit och de medlemmar som önskar deltaga kan hänvända sig till Lisa Svensson, Hishult, senast tisdagen den 7 dec. Nästa möte hålles hos Olga Karlsson, Norra Össjö, den 13 dec. Efter förhandlingarna följde ett trevligt samkväm vid de dukade kaffeborden varvid även studiearbetet diskuterades.

Kyrkbussar

anordnas till Hishults kyrka såväl till adventssöndagens högmässa som till adventsvespern onsdag kväll. Se annons!

Karup

Ett diskussionsmöte

i aktuella frågor anordnas på måndag em. i Nya skolan i Östra Karup av Karups RLF-avdelning. Axel Månsson, Orreber, talar om mejerifusion och jordbruksinstruktör Bror Håkansson om årets gröda i utfodringen. Se annons!

Senaste nytt:

Tågkollision inatt på västkustbanan

KUNGSBACKA i dag. (TT).

En krock mellan två godståg inträffade på efternatten tre kilometer söder om Kungsbacka. Ett södergående ilgodståg körde här på ett godståg. En tankvagn hoppade av, och linjen blockerades i flera timmar. Tack vare lyckliga omständigheter blev skadorna relativt obetydliga. Tågklareraren slog ifrån strömmen, och ilgodståget körde därför endast långsamt, när kollisionen inträffade. Ingen människa skadades. Med ilgodståget följde tio passagerare.

Ö. Karupsbo med trasig höft fick krypa efter hjälp

En 21-årig man från Östra Karup upplevde en lång timme natten till i går, då han låg skadad vid sin bil i Vejbyslätt och ropade på hjälp utan att någon hörde honom. Han var på hemväg, men hade av någon anledning kommit för långt ut på kanten och kört rakt mot en kastanj vid vägen.

Det var i närheten av Vejbygårdens arbetarebostäder som olyckan inträffade vid halv tvåtiden på natten. Strax innan olycksplatsen är det en utförsbacke och vägen går i en kurva. Bilföraren hade "tappat bort sig" och kom för långt ut på kanten med den påföljd att han rände rakt in i kastanjen vid vägkanten med en kraftig smäll. Som tur var var farten inte hög annars hade det nog gått mycket illa.

Föraren var ensam i bilen och låg svårt höftskadad i över en timme och ropade på hjälp utan att någon hörde honom. Bit för bit krälade han sig fram mot ett närbeläget bostadshus tillhörigt Vejbygården, där han slutligen lyckades fästa uppmärksamheten på sig. De, som var bosatta där, larmade i sin tur gården, varifrån man ringde till Ängelholms lasarett, dit mannen infördes.

Bilen blev givetvis illa tilltygad; hela frampartet demolerades fullständigt. Den skadade ligger kvar på lasarettet och har blivit gipsad i höften.

"Nordhalland" har bytt ägare

Enligt uppgifter från initierat håll har högerns riksorganisation i dagarna sålt tidningen Nordhalland i Kungsbacka. Den nye ägaren är ett konsortium av privatpersoner i staden.

Nordhalland var tidigare privatägd men övertogs för några år sedan av högern.

UPPROP

Jul, denna väntade och välkomna högtid nalkas, det märker Ni. Ett julbud kommer. Ett brev bland Er post. Vore det jul utan detta brev. Julkommittén Fagereds Sanatorium gör sig påmind. Aldrig har den vädjat förgäves, alla dessa år. När vi ser tillbaka i gångna års bidragslistor, finner vi, att där finnes många goda människor i Hallands län. Människor som förstår vår situation.

Patienterna vid Fagereds Sanatorium vädjar till Er friska, lyckliga människor även denna jul, om bidrag, som kan tjäna som gåva vid julklappsutdelningen. Även det minsta bidrag hjälper oss till ett gott resultat och mottages med största tacksamhet.

Av de influtna penningmedlen utdelas c:a 50 kr. i julgåva till varje patient, 120 st. Återstoden användes under det kommande året till studiebidrag, föreläsningar, terapiverksamhet, bokinköp till biblioteket, största delen går till hemresebidrag, varjämte något användes till dagstidningar å salarna och annan förströelse.

Kontrollgirokonto 900386 är ställt till förfogande av Näringslivets Granskningsnämnd, och insamlingen revideras av dess utsedde revisor.

Redovisning av slutsumman kommer att ske i länets tidningar och fullständiga namnlistor kommer att finnas tillgängliga å tidningsexpeditionerna.

I hopp om ett bidrag till vår insamling ber vi få önska en riktigt God Jul.

Vördsamt
JULKOMMITTÉN
Fagereds Sanatorium, Lia.
Postgiro 900386.
Ewe Olof Fehrm (ordf.)
Hugo L. Johansson (kassör).

Laholms kyrkliga missionskrets kommer att anordna försäljning i IOGT:s ordenslokal onsdagen den 1 dec. 1954 med början kl 18. Behållningen tillfaller Svenska kyrkans mission, sjömansvården samt Lapplands ungdom. Dessa viktiga grenar av vår kyrkas arbete äro värda allt stöd. Du kan göra din insats genom att lämna ett bidrag till försäljningen. Gåvor av olika slag mottagas med tacksamhet i Laholms prästgård.

Melcher Håkansson.
Ordf.

ÖRKELLJUNGA INGRIPER MOT TABLETT-STJÄRNONA

HÄLSINGBORG fred. (TT).

Skolfolk och målsmän i Örkelljunga har slagit larm sedan det blivit en formlig epidemi bland barnen att samla bilder av fotbollsstjärnor. Bilderna sprids i samband med försäljning av tabletter.

— Själv har jag sett barn komma med ett tjugotal askar åt gången, säger överlärare O. Johansson. Tabletterna kastas bort, det är bara fotbollsidolerna man är på jakt efter. Det värsta är emellertid, att barnen ofta själ pengar hemma för att kunna köpa bilderna. Vi har nu, efter att ha haft frågan uppe på ett föräldramöte, stoppat byteshandeln med bilder.

Föräldrar och lärare står helt på samma linje och på köpmannahåll har man också lovat att inom sin organisation ta upp frågan.

JULDUKARNA
har nu kommit...

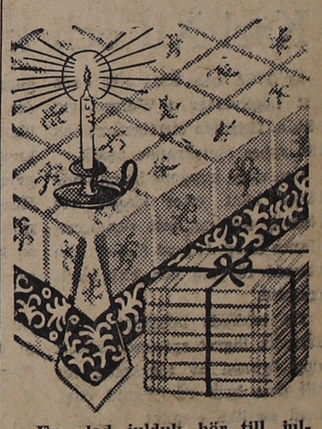

En glad julduk hör till jultraditionen. Vi har nu fått in en mängd trevliga nyheter.

Handtryckt duk 90×90 cm 7:30
Handtryckt duk 115×115 cm 8:90, 9:80
Handtryckt linneduk 52×52 cm 5:50
Löpare i hellinne 26×80 cm 4:40
Tabletter i hellinne 25×25 cm 1:80
Julgransmatta 75×75 cm 6;90

Exp. även mot postförskott.

Falckens
Storgatan 32. Tel. 10048.
HALMSTAD

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 10150.

Röda-Korsafton

anordnas i Folkets Park, Markaryd

Onsdagen den 1 dec. kl. 18,30.

Program: Hälsningsanförande. Föredrag av rektor Gunnar Orrling över ämnet "Humor och gott humör". Sång av folkskolans barnkör. Tablå och Julspel av skolbarn.

Auktion. Försäljning av hemstöpta ljus och halmsaker. Tombola, frukt- och konfektyrstånd. Kaffeservering. Gåvor emottagas tacksamt. Fritt inträde.

Stöd Röda korsets hjälpverksamhet.

Markarydskretsen av Svenska Röda Korset.

Försäljes i

Träffs Fotomagasin

Tel. 10104 Markaryd.

Timsfors och Exhults kyrkliga syföreningar

hade i torsdags missionsförsäljning vilken rönte stort intresse och nettobehållningen torde bli omkr. 2.000 kr. Efter psalmsång hälsade komminister Wiktor Magnusson välkommen och därefter höll kyrkoherde Bengt Andersson, Hinneryd, föredrag och visade ljusbilder över "Den svenska högmässan". Efter kaffeservering vidtog auktion med handl. Håkan Håkansson som ropare. Denna gick raskt undan och buden blevo höga men så var det fina handarbeten m. m. som såldes.

Röda Korsafton i Markaryd.

På onsdag blir det Röda Korsafton som i år förlagts till Folkets Park. Programmet är av gedignaste märke. Rektor Gunnar Orrling håller föredrag över ämnet "Humor och gott humör". Folkskolans barnkör medverkar med sång och dessutom kommer skolbarnen att uppföra tabläer. Gränsbygdens Luciakandidater presenteras och detta blir kandidaternas första framträdande i år. Så blir det naturligtvis tombola, försäljning bl. a. av hemstöpta ljus och halmsaker m. m.

Röda Korset driver en omfattande hjälpverksamhet och deras huvudsakliga inkomst är denna årligen återkommande Röda Kors-afton. Man får därför hoppas att allmänheten visar sitt intresse och möter upp talrikt.

Markarydshus lånar.

Kungl. Bostadsstyrelsen har preliminärt beviljat Bostadsrätts föreningen Markarydshus n:r 1 ett lån på 1.259.000 kr. för föreningens 36 lägenheter och andra lokaler.

Ishockeyseriens sammansättning klar.

Smålands Ishockeyförbund har nu färdigställt vinterns ishockeyserier. I likhet med förra året kommer Markaryd att spela i Smålandsserien div. I, Sydvästra gruppen och förutom Markaryd kommer serien att bestå av Strömsnäsbruk, Vislanda, Gransholm och Diö B.

SPANOR UR HISTORIEN

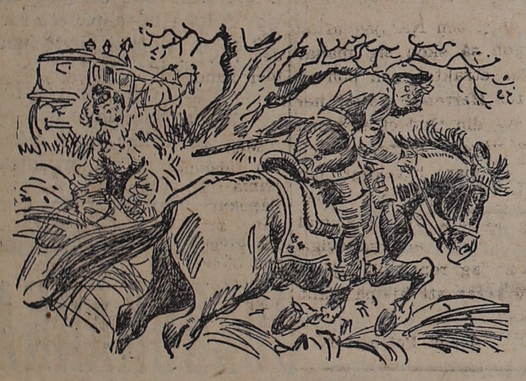

Djupt dekolleterad stod hon mitt på vägen men kungen red raskt förbi . . .

Karl XII och kvinnolisten

År 1702, när Karl XII hade sitt högkvarter i Würgen vid Mitau, fick han ett förnämt och till synes smickrande besök.

Den unge kungens namn hade blivit känt efter slaget vid Narva, och nu satt den armstarke kung August i Polen och bävade för sin och sitt lands framtid.

De barkade bussarna i det svenska lägret spärrade säkert upp ögonen av förvåning när till dem kom en elegant dam, med en lika elegant uppvaktning. Kvinnan hade ett klingande namn: grevinnan Aurora von Königsmarck. Hon var född i Sverige och mången mindes henne från Karl XI:s hov. Trots att hon nu måste vara omkring de 40 var hon fortfarande en strålande skönhet. Hennes liv hade varit fullt av äventyr. Hon hade lagt många furstar för sina fötter, och hon hade varit älskarinna till kung August i Polen. Numera var hon utnämnd till jungfrustiftsprostinna i Quedlinburg. En titel hon fått när hon födde en son, vars fader var kung August.

Den sköna kom till den unge och sturske svenske kungen "i privatangelägenheter", men hon fick vänta på audiens. Dagarna gick, hon trivdes inte i det för henne grå och trista lägret. Inget besked kom från kungen. Då beslöt hon förgrymmad att gripa till en list. Kungen gjorde varje dag en ridtur, och grevinnan letade ut en hålväg, som han måste passera. Hon klädde sig vacker och svepte sig i dyrbaraste pälsverk. I sin vagn for hon ut till hålvägen och väntade. När kungen skymtade på avstånd steg hon ut i kylan i sin feststass. I djupt dekolletage stod hon mitt i vägbanan och huttrade, hon sökte le sitt soligaste leende mot kungen, men bevärdigades knappast med en blick. Kungen och hans följeslagare red sturskt förbi och låtsades inte se henne! Hon skummade av raseri — hon som erövrat hoven med sin tjuskraft blev oförskämt bemött av denne pojkspoling . . .

Inte minst kung August torde ha varit rasande. Den sköna lockfågeln var utsänd av honom för att förvrida huvudet på den 19-årige Karl XII. Det snöpliga slutet på attacken väckte stor munterhet i lägret. Skön Aurora lämnade fort svenskarna, bland vilka hon inte riktigt trivdes . . .

Det lönar sig att annonsera i LT

Ring och ring

Novell av M. D. Maule

När Diana bestämde sig för att bli mrs Grant Swinnerton visste hon vad hon gjorde. Hon försökte inte inbilla ens sig själv att hon älskade honom.

Diana satte en ära i att vara praktisk. Hon hade lärt sig åtskilligt i livet i de grå parfymerade salongerna hos den fashionable dräktteknaren där hon arbetade som mannekäng. Flickorna hos CHARREAUX voro inte bortkomna. Med ett enda snabbt forskande ögonkast kunde de lista ut allt de ville veta om en man och fastslå hans värde — i klingande mynt.

Diana hade insupit deras filosofi och resolut förjagat alla tankar på Ronnie Waters ur sitt huvud. När hon blev Grants fru väntade henne ett helt annat liv än tjänstemannens. En hypermodern lyxvåning med centralvärme och alla tänkbara elektriska finesser. Flotta möbler, tjocka mattor, sidengardiner och alltid massor av blommor.

Dessa överdådiga fantasier stördes ibland av den obehagliga tanken, att Grant var småsnål med dricks, men den blixtrande förlovningsringen på hennes finger lugnade henne genast. En man som köpte en sådan ring åt sin fästmö kunde inte vara knusslig.

Hon mindes hur förväntansfull hon varit den dagen, då hon hade stått bredvid honom utanför juvelerarebutiken vid Regent Street, som hade en hel utställning av diamantringar i fönstret. Ingen kostade mindre än hundra pund. Han hade frågat henne vilken hon tyckte bäst om, och hon hade pekat på en ring, prydd med en halvcirkel av stora stenar i guldinfattning, som var noterad till 120 pund.

— Utmärkt, Nu känner jag din smak, Di, hade han sagt och kramat hennes hand.

Följande kväll satte han en ring på hennes finger. Noga räknat inte exakt densamma, som hon hade pekat ut i fönstret, men den hade fem stora guldinfattade stenar och var väl lika dyrbar, minst.

Det var den kvällen som hon på allvar förvisade Ronnie ur sina tankar. Nå, kanske inte ur sina tankar. Men ur sina rikedomars värld.

Om man betänker allt vad ringen representerade, så var det inte underligt, att Diana blev utom sig, då hon upptäckte att hon hade tappat den.

I febril hast rekonstruerade hon händelseförloppet kvällen förut.

Middag med Grant på Frascatti; ett teaterbesök; taxi hem till hennes lya. Hon telefonerade till restaurangen och teatern och fick ett bleklagt nej på bägge ställena — ingen hade hittat någon ring. Återstod endast taxin. Det fanns en svag möjlighet, att hon dragit av sin ringen samtidikt med handsken, då Grant ville leka med hennes hand.

Hon visste, att saker som folk glömde i bilar, fördes till avdelningen för hittegods på Scotland Yard. Hon ringde dit. Man medgav i försiktiga ordalag, att en ring blivit upphittad av en taxichaufför kvällen förut.

Dianas lättnad kände inga gränser. Nu var hon på väg till Whitehall under lunchrasten för att återkräva sin egendom. Hon vågade inte möta Grant i kväll utan ringen. En instinkt sade henne, att han skulle bli rasande, då han finge veta, att hon tappat den. Hon hade hört honom gräla på en kypare en kväll. Det hade inte varit trevligt.

En ung man, som skyndade uppför Regent Street, påminde henne om Ronnie. Hon ville inte bli påmind om Ronnie. Han tillhörde det förflutna, som hon hade skjutit bakom sig. Icke desto mindre upplevde Diana i tankarna åter en viss junkväll, då Ronnie hade hyrt en båt vid Richmond och paddlat henne uppför floden. De hade förtöjt sin farkost under en pil, som släpade sina grenar i vattnet och Diana hade lagt av sin överlägsna Charreaux-min medan Ronnie målade framtiden i underbara färger. De voro så upptagna av varandra att ingen av dem märkte, hur tidvattnet steg. När de äntligen motvilligt beslöto att fara hem, var Ronnie tvungen att gå i vattnet för att komma åt att kapa fånglinan. Båtägaren hade krävt två shillings extra som ersättning och Roniie hade gärna betalat. Han var sådan.

Diana visste, att Grant i en liknande situation skulle ha prutat med karlen — bara för principens skull. Grant var affärsman — han gav sig aldrig en tum. "Det är enda sättet att komma någon vart" hade han sagt till henne. "Om man inte tänker på sin egen fördel, är det minsann ingen annan som gör det.

Hon steg av bussen utanför Scotland Yard. Hon önskade att hon inte hade sett den unge mannen, som påminde henne om Ronnie. Det tjänade ingenting till att tänka på det förflutna. Det var framtiden hon måste tänka på nu, framtiden med Grant.

En konstapel visade henne till avdelningen för upphittat gods och där började en annan konstapel bläddra i en tjock huvudbok. Hans pekfinger stannade vid en post.

Slutligen, sedan hon lämnat en beskrivning, tog han fram ringen ur en låda. — Ni identifierar alltså denna ring som er, fröken? frågade han.

— Ja, det är min ring. Diana var glad att återse den men inte mer. Hon tyckte plötsligt, att den såg så obetydlig ut, där den låg i konstapelns breda handflata.

— Ni får betala en tiondel av värdet i hittelön, sade han. Det blir tio shillings.

— Tio shillings! Diana stirrade på honom. — Jag är förstås tacksam, men . . .

Konstapeln tycktes förstå halvkväden visa. — Om någon betalat mer än fem pund för den ringen, har han allt blivit ordentligt lurad.

Diana kunde inte förstå det. Grant var inte den som lät lura sig.

— Vad anser ni att den är värd? frågade hon försiktigt.

Konstapeln vägde fundersamt ringen i handen. — Som sagt, ungefär fem pund. Man lär sig värdera saker och ting i det här jobbet.

—Ja, ja, naturligtvis. Diana lyckades behärska sin röst. Nå, den hittlönen kan jag väl betala. Hon tog fram tioshillingssedeln ur väskan.

På bussen tillbaka föll det henne in att konstapeln kunde ha misstagit sig. Det fanns en juvelerarbutik mitt emot busshållplatsen. Diana korsade gatan och gick in i butiken.

När hon kom ut igen voro hennes ögon lika hårda som munnen. Juveleraren hade värderat ringen till fem pund och tio shilling.

Den kvällen stod Grant Swinnerton, ganska röd och på en gång förargad och skamsen, i Dianas rum och hörde på hur hon tog heder och ära av honom. Hon skrädde inte orden.

— Och nu vill jag aldrig se dig mera! sade hon och räckte honom ringen. Du är gement simpel, och jag tycker inte om simpla människor.

— Men Di! protesterade han nervöst. Han befann sig i en fördömt obehaglig situation. Han kunde inte gärna förklara, att han inte hade känt sig riktigt säker på henne och inte velat riskera några hundrapundsringar innan de voro gifta. När hon väl var hans hustru, var det en annan sak. Diamanter var alltid en bra penningplacering. Jag tänkte köpa en finare ring åt dig sedan.

— Jaså, du hade det! snärtade hon till.

— Om vi skulle gå och välja ut en ring i morgon? Grant log insmickrande.

— Varken i morgon eller någon annan dag. Jag är färdig med dig. Jag vill aldrig se dig mera.

— Men . . .

— Du har fått din ring. Du gör mig sjuk. Var snäll och gå.

Dörren smällde igen efter Grant.

När han gått, föll hon ihop och grät. Men genast skar en tanke genom hennes hjärna: "Om jag inte hade tappat ringen skulle jag ha gift mig med honom!"

En våg av oändlig lättnad svepte över henne. Hon var fri. Fri som en fågel i rymden. Hon kunde göra precis som hon behagade. Hennes framtid fördystrades inte längre av en grov käke och ett par giriga händer. Hon kunde göra vad hon ville. Hon kunde ringa Ronnie.

Två enkelt klädda ungdomar stod och tittade in i ett fönster till en mindre juvelerabutik i en klart upplyst passage.

Bland de gräsliga klockorna och omöjliga diamantringarna fängslade en viss ring deras uppmärksamhet.

Ägaren hade tydligen höga tankar om den, ty den intog hedersplatsen i fönstret.

De fem stora stenarna som djärvt stucko upp ur sin guldinfattning, fångade och återkastade i hundra glittrande facetter det vassa skenet från de obetäckta elektriska lamporna, som kantade fönstrets innersida.

På prislappen kunde man läsa: 5 pund — rena fyndet."

— En sån ring skulle jag vilja köpa åt dig, Elsie, sade den unge mannen och vred på sin knallröda halsduk.

Elsie gned sina obehandskade händer.

— Nej, vet du, Ernie! En svag rodnad färgade hennes tunna kinder. Det menar du inte.

Hon kunde inte förmå sig att tro, att han brydde sig så mycket om henne, men om han ägde den otroliga summan av fem pund — vilket hon betvivlade.

— Aldrig skulle du väl köpa en sån ring åt mig, sade hon och flyttade sina blekblåa ögon från de blixtrande stenarna till Ernies pojkansikte. Den kostar fem pund.

— Varför inte? frågade Ernie srtidslystet . Du är värd det, Elsie. Ska vi slå vad om att jag skaffar fem pund och köper den ringen åt dig?

Och på den frågan fanns ju inget svar.

När de kysste varandra till godnatt utanför den trista hyreskasernen, som var hennes hem, drog han henne tätt intill sig.

— Du ska ha den ringen i morgon kväll, Elsie, viskade han. Jag ska köpa den åt dig, det kan du lita på.

Hon såg efter honom, tills han försvann i mörkret. Han hade så stilig hållning och så breda axlar, att hon aldrig nog kunde beundra honom. En gång hade han klått upp een pojk som varit näsvis mot henne vid dansbanan. Men sånt gav ju inga pengar.

På en träplattform utanför ett tält stod en storväxt karl i plommonstop. Han höll flera par boxhandskar över armen och skrek med hes röst. Bredvid honom på plattformen stod en ung svartmuskig man med en tungviktares skuldror och en flugviktares ben. Han hade ett par smala springor till ögon, utstående kindknotor och låg panna under en knollrig, tjock hårbuske.

— Unge Sullivan, deklamerade utroparen, är här för att upprepa den utmaning, som han utslungar på vartenda nöjesfält i England. Han erbjuder alla motståndare, utan hänsyn till längd, vikt eller färg, fem pund — hundra shilling! Denna svindlande summa skänker han till var och en, som antar utmaningen och lyckas hålla sig på fötter efter tre tvåminuters ronder! Här är handskarna! Här är unge Sullivan! Här är fempundarn! Han ryckte upp en fempundssedel ur fickan men lät den strax försvinna igen. Sportsmän, vem vill ta en dust med unge Sullivan?

Det blev en paus.

Ernies ögon var alltjämt fästa på unge Sullivan, men han såg honom inte längre. Han såg Elsies ansikte, då han satte ringen på hennes finger. Fem pund! Ja, han måste tjäna fem pund i kväll.

Han andades kort och häftigt. Han hade boxats rätt mycket på klubben. I förra veckan hade han slagit Ben Leesly knockout. Unge Sullivan var kanske inte så svår. Det borde vara ganska lätt att hålla sig på fötter i tre ronder. Det gällde mest att undvika slagen. Instruktören på klubben hade sagt att han hade en bra garde.

— Finns det nån amatörboxare här Utroparen vinkade inbjudande med boxhandskarna. Folk troppade upp till biljettluckan.

— Här är en! Ernie kunde knappast tro att det var hans egen röst. Han grep handskarna, som mannen slängde åt honom. De sågo alldeles för stora ut. Han blev rädd att han skulle tap pa dem.

Unge Sullivan granskade honom med kännarmin. — Amatör? sporde han. Nå, jag ska vara hygglig.

Ednie rodnade och rätade på axlarna. — Det behöver ni inte, nästan morrade han.

De stod i kön utanför Palladium, väntade på att bli insläppta. Elsie flyttade sitt intresse från reklambilderna till Ernie. Åsynen var hans igenmurade öga och stackars vanställda ansikte narrade henne inte längre att gråta som i går kväll utanför fabriken. — Men Ernie, vad har du gjort med dig, hade hon skrikit.

Till svar hade Ernie dragit fram ringen ur fickan. — Jag sa ju att jag skulle köpa den. Ernies röst hade varit stoltare och hans hållning stramare än någonsin, då han satte den på hennes finger.

— Men ditt ansikte, Ernie?

Han hade inte talat om hela sanningen för henne. Gång på gång hade Sullivan slagit honom i golvet och vid slutet av andra ronden hade han förstått, att sluggern till varje pris ämnade hindra honom från att vinna. Men det var inte så lätt att få bukt med Ernie. I trotsig vrede hade han rest sig om och om igen, fast hans mörbultade kropp kändes som en trasa. De sista sekunderna hade han hängt mot repen och tagit emot det värsta kok stryk han fått i hela sitt liv. Men han hade haft nog besinning att klänga sig fast, även då medvetandet sviktade. När gongongen ljöd efter tredje ronden, stod han ännu upprätt.

Tivolimannen hade försökt smita ifrån betalningen, men publiken hade krävt rättvisa å Ernies vägnar.

Elsies stolta, tårkvävda: — Å, Ernie, du borde inte ha gjort det! hade låtit som musik i hans öron, och hon hade kysst hans svullna läppar.

Kön började röra på sig. Elsie vred och vände på handen, så att hennes ring kunde återspegla skenet från de elektriska lamporna. Ernie älskade henne — och detta var bevisat. Hon hade aldrig trott att man kunde vara så lycklig.

En smärt, vacker dam, vars hållning röjde mannekängen, stod och väntade bredvid en taxi medan hennes kavaljer betalade chauffören. Hennes ansikte strålade, vilket inte var så underligt, eftersom hon skulle stå brud om några dagar.

— Då går vi då, Diana, sade Ronnie och drog henne till sig.

— Så ru vilken snygg högtidsblåsa hon hade, Ernie, frågade Elsie när det unga paret försvunnit.

— Men så fin ring som du har hon nog inte!

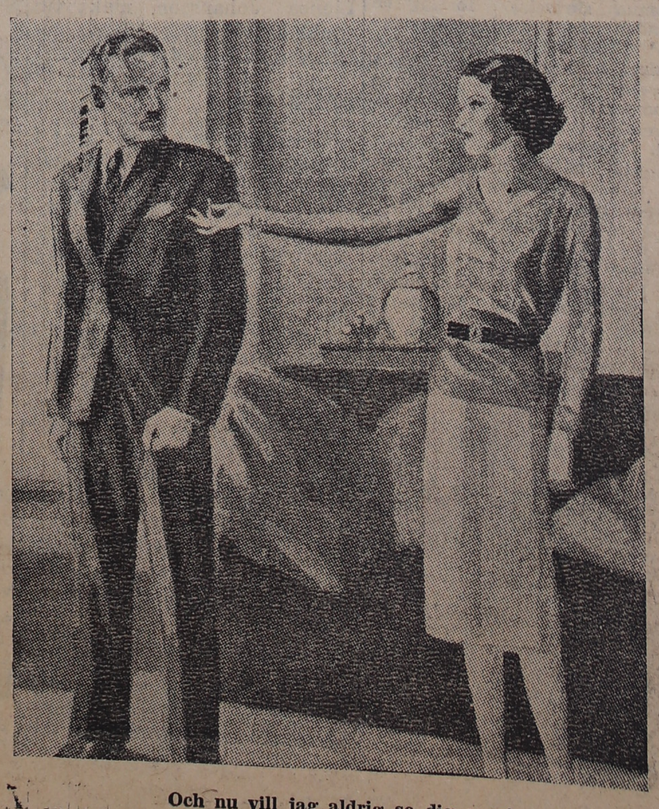

Och nu vill jag aldrig se dig mer!

Predikoturer

Laholm 10,00 hgm. p. Bergman. Kollekt till Frivilliga Hjälpföreningen. S:sk 11.30. Adventsgudtj. 18.00 kh. Håkansson. Kollekt till Rädda Barnen. IOGT:s lokal onsd. d. 1 dec. Missionskretsens försäljning från kl. 18.

Skogaby 15 hgm. p. Bergman. Kollekt till Frivilliga Hjälpföreningen.

Veinge 13 hgm. kh. Ljung. Offer till behövande inom församlingen. Kyrkobröderna: se Tjärby.

Tjärby 10 hgm. kh. Ljung. S:sk 11.20. Offer till Kyrkobrödernas verksamhet. Onsd. 1/12 Kyrkobröderna samlas i Tjärby skola kl. 19. Föredrag av komm. Rydén.

Mästocka 14 hgm. med nvf. (obs tiden) komm. Rydén. Sönd. skola. Kyrkobröderna se Tjärby.

Hishult 9.15 s:sk 13.30 hgm. m. nv. kh. Gustafson. Onsd. 1/12 adventsvesper kl. 19 kh. Bengt Andersson, Hinneryd.

Ränneslöv 9.30 hgm. kh. Sjöholm Gudstj. i Ålstorps v:a folkskola 15,30. Torsd. d. 2 dec. 19 husförhör i Ränneslövs kyrka med Värestorps rote.

Ysby 13.30 hgm. kh. Sjöholm. Tisd. d. 30 nov. husförhör i Kövlinge folkskola 19 med Kövlinge rote och västra delarna av Hovs rote. Pastor B. Nordblom.

Växtorp 13.30 hgm. m. natvg. Kadj.

Knäreds kyrka hgm. 10,30 kh. Eriksson.

Hasslöv 9.30 hgm. med nvg. Kh. Därefter medaljöverlämning t. kantorn. Kh.

Östra Karup 13 hgm. kontraktspr Norborg. söndagsskolbarnen samlas till hgm.

Skummeslöv 10 hgm. kontraktspr. Norborg. Adventsvesper torsd. d. 2 dec. kl. 17. Offer till missionen. Därefter kyrkl. arbetsföreningens auktion i Nya folkskolan.

Båstads kyrka Högmässa med skriftermål och nattvardsgång kl. 10. Samtal med barn kl. 12. Måndag kl. 11.15 skolgudstjänst. Onsdag kl. 16 i församlingshemmet: arbetskretsens årsauktion.

Markaryds kyrka Kl. 10 samlas de som konfirmerats åren 1954 och 1953 och även äldre intresserade konfirmander i kyrkan för att förbereda biskopens visitation. Kl. 11 Högmässa, komm. Magnusson. Kyrkokören medverkar. Kl. 16 Kyrkmässa med H. H. Nattvard, varvid delar av den första predikan i Markaryds kyrka för 100 år sedan läses som skriftetal, kh. Lindstam. Vid båda gudstänsterna offer till Sankt Sigfrids stiftelse.

Hinneryd 9.30 s:sk. 11. hgm m. skrif. och allmän nvg. Kh. B. Andersson. Medaljutdelning. Invigning av tornur. Adventsandakt å Ålderdomshemmet kl. 16 Kh B. Andersson. Torsd 19 Kyrkliga flickringen hos fröken Maj-Britt Johansson, Långhult.

Laholm Salemkyrkan Sönd. 10 söndagsskola 11 predikan p. B. Andersson, Almborg. Efter HHN. 14 Samling i Tabernaklet, Veinge. Tisd. 18 pojkarnas klubb. Onsd. 19.30 veckomöte. Almborg.

Hishult Betania. Lörd. 19.30 predikan B. Andersson, Almborg. Sångarna. Sönd. 14 se Tabernaklet, Veinge. 10.30 söndagsskola. Torsd. 19.30 veckomöte Almborg.

Salemkyrkan Fred. 19.30 predikan p. Almborg.

Elestorp (hos Alfred Karlsson) Lördagen den 27 nov. 14 predikan av Hugo Kjellsson.

Knäred, Betelkapellet. Lördag 20 sång o. musikmöte av Frälsningsarmén.

Ekeryd Betania fred. 19.30 off. möte förb.-sekr. Z. Abrahamsson. Ch. Berg, sångarna. Lörd. 19 jun. missionsförs. sång o. musik, serv. Sönd. 11 ssk., 19 adv.-möte Ch. Berg m.fl. sångarna. Månd. 18 förs.-möte. Onsd. 19,30 väckelsemöte p. O. Henriksen, Ch. Berg, sångarna

Råstorp hos S. Svantesson sönd. 14 off. möte Ch. Berg m.fl. sång o. musik.

Språxhult hos J. Larsson tisd. 19,30 off. möte p. O. Henriksen, Ch. Berg, sångarna.

Sion, (IOGT-lokalen) Söndag 10 s-skola i övrigt se Sion, Halmstad. Fredag 19.30 bibelläsning o. bön.

Vallberga Missionshemmet Söndag 10 s-skola.

Knäred, Sion Söndag, se Sion Halmstad. Onsdag 19.30 Tengelin o. sångare.

Hishults Missionshus Predikan lördag av Gillis Åberg. Offerdagskollekt. Söndag s-sk. kl. 11.00. Måndag pr. 19.00 av Gunnar Henriksson.

Markaryds kyrka 100-årsjubilerar

Bygdens första tempelmurar byggdes på hednisk kultplats

FÄDERNAS KYRKA I SVERIGES LAND, KÄRAST BLAND SAMFUND PÅ JORDEN...

Hur mycket ligger det inte i psalmistens ord och hur träffande har han inte tolkat människans känsla inte bara för kyrkan utan dess lära utan kanske också för hembygden. Kyrkan har ända sedan kristendomens äldsta tider varit en central och samlande plats, vilket man inte minst erinras om då en kyrka jubilerar. Första söndagen i advent passerar Markaryds kyrka 100-årsdagen — första adventssöndagen 1854 invigdes nämligen köpingens nya kyrka — sedan den gamla 1400-talskyrkan tre år tidigare ödelagts av en åskbrand och den allra äldsta — troligen byggd på gammal hednisk offergrund — förlorar sig i historiens dunkel. Om Markaryds kyrk-historia berättar Josua Pettersson här nedan i en intressant artikel.

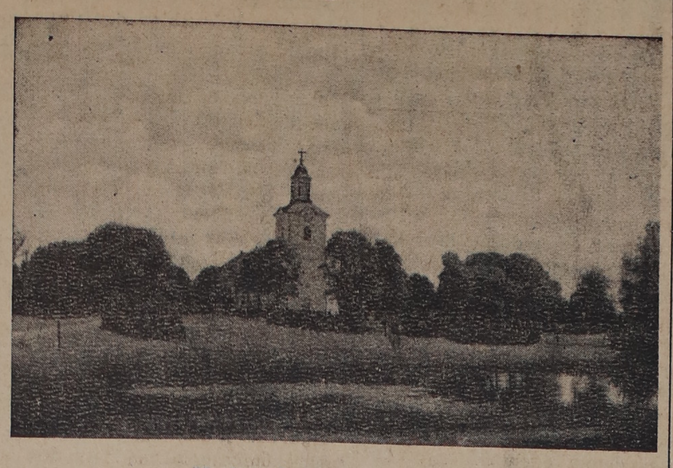

Markaryds kyrka. Exteriör.

Då Markaryds församling första söndagen i advent firar gudstjänst i sin kyrka så är det med både tacksamhet och glädje man firar denna högtidlighet. Hundra år har nämligen då förflutit sedan den första gudstjänsten hölls i den nya kyrkan. Kyrkan var visserligen inte färdig vad inredningen beträffar så man ordnade med provisoriska sittplatser så gott det lät sig göra och de besökare, som inte kunde få sittplatser fick stående deltaga i gudstjänsten.

Första adventsöndagen 1854 var en stor högtidsdag för Markaryds församling. Årtal av mödor och försakelser hade då krönts med framgång och kyrkobygget hade då nått så långt att man kunde samlas till gudstjänst i den nya kyrkan.

Markaryds första kyrka troligen fr. 10—1100-talet

Markaryds geografiska läge som Sveriges utpost mot söder och väster ända fram till freden 1658, har bidragit till att skapa en särpräglad utveckling på olika områden inom församlingen. Över dess äldsta historia har tiden lagt en ogenomträngliglöja och vid vilken tid kristendomen först vann insteg och vem som först predikade den kristna lära saknar vi all kännedom och inte heller känner vi till hur bygden såg ut på den tiden. De källor, som står till vårt förfogande äro nämligen ytterligt få. Visst skulle det varit mycket intressant att veta på vilka vägar det krisna budskapet vann insteg i Markaryd Möjligen har någon missionär hållit predikan här på sin väg norrut i landet. — Kanske någon dansk som utsträckt sina resor till Markaryd och predikat den kristna läran. Troligt är också att vikingar från denna trakt rest till främmande länder och där kommit i beröring med kristendomen och fört kristna människor med sig till hembygden och att dessa har fått förbereda marken för kristendomen.

När den första kyrkan byggdes eller hur den såg ut, därom saknar vi kännedom. Troligen har det varit på 10—1100-talet. Vi vet inte heller om den första kyrkan låg på samma plats som den nuvarande även om vi har anledning att förmoda att så varit fallet. Kanske har det här funnits någon hednisk kultplats och den första kristna kyrkan uppförts på denna. Spänningen mellan det gamla och nya har säkerligen varit hård och även i Markaryd-bygden går sägner om hur jättarna försökte kasta sten och förstöra de kristnas kyrka. Så t. ex. pekar man än i dag på en sten i Tånneryds by, som det påstås att en jätte i Hinneryd kastat mot Markaryds kyrka.

Under den första kristna tiden hade biskopen i Lund överinseendet över alla Nordens kristna församlingar men snart kom Markaryd att tillhöra Skara Stift. År 1157 överfördes Markaryds församling till Linköpings stift och tillhörde detta fram till 1555 då församlingen överfördes till Växjö stift. Som bekant var det den romersk-katolska läran som först predikades i vårt land. Det var inte bara kyrkor som byggdes utan även kloster. Nydala kloster i Småland var måhända det kloster som övade det starkaste inflytandet i denna bygd. Det anlades redan 1143 och erhöll donationer bl. a. från Öckershult i Hinneryd och i Skeen ägde munkarna det givande ålfisket.

Markarydspräst med på Uppsala möte 1693

Några århundranden gick utan stora förändringar i kyrkligt avseende. I Tyskland började dock brytningar med påvekyrkan göra sig gällande och i Martin Luther fick dessa strömningar sin banérförare.

Hur kyrkoherde Jöns Persson i Markaryd, som var kyrkoherde i församlingen i inte mindre än 50 år 1536—1586 till en början ställde sig till den lutherska läran, vet vi inte. Troligt är att han på ett tidigt stadium fick kännedom om den, genom de många långväga resandena, som gästade hans tjäll i Ulvsbäck. Hans brorson Petrus Erlandi blev hans efterträdare och han var med om att skriva under Uppsala mötes beslut 1693.

1400-talskyrka härjad vid åskslag

Hur länge den första kyrkan användes vet man inte men en del forskare anser att en ny kyrka byggdes på 1400-talet som sedan stod kvar tills att den brann ner genom åskeld den 21 maj 1851. Det finns däremot andra som vill göra gällande att kyrkan var av betydligt yngre datum. Den gamla kyrkan var mycket liten, inte mer än 40 alnar lång och 13 alnar bred samt 13 alnar hög i valvet. Koret var 9 alnar i fyrkant. Tornet skulle ha uppförts under 1700-talet. Även sakristian härstammar från detta århundrande. Bland inventarierna i den gamla kyrkan fanns bl. a. ett värdefullt altarskåp och en altartavla. Dessa skulle enligt Rågberg tillverkats redan under påvetiden.

Altarskåpet hade följande bilder: Sankta Dorothea med krona på huvudet och en korg på högra armen, Sankta Staphan mössa på huvudet och en kvarnsten på vänstra armen, Sankta Brita med krona på huvudet hållande vänstra handen på en polspets, Sankta Johannes med lurvigt hår, bart huvud och en förgylld kalk i vänster hand. I kalken ligger en orm med huvudet på bredden, K. Björn ad Haugei 980 med krona på huvudet, spira i högra handen och ett rökelsekar i den vänstra samt under fötterna en drake med krönt människohuvud på vilken han står i strumplästen utan skor, Jungfru Maria med krona på huvudet med Josef på högra sidan och en änglakör runt omkring. Sankt Olof 90 med krona på huvudet, ett svärd i den högra och en spira i den vänstra handen, Sankta Catharina med svärdet i handen och krona på huvudet, Sankt Johannes Babtista, barfotad med en bok i händerna på vilken ligger ett lamm, Sankta Barbara med en drake under fötterna och en krona på huvudet, Sankt Sigfrid med biskopsmössa i högra handen och en stav i den vänstra, ett ämbar uti vilket tre huvuden ligger. Under allt detta finnes en bild av den heliga nattvardens instiftande. Altarskåpet invigdes 1526 samband med visitation av biskop Brask. Denne skulle för sitt besvär ha en gill oxe att levereras nästkommande Olsmässa. Kyrkovärdar var Jöns Persson i Holma och Tuve i Haghult. Sedan gamla kyrkan brunnit ner den 21 maj 1851 stod församlingen utan kyrka. Det var en sorgens dag för församlingen då deras gamla tempel med alla dess minnen förstördes genom eld. Här hade Carl XI tillsammans med flera av sina krigare mottagit nattvarden ur sin fältpräst Haqvin Spegels hand före fälttåget mot danskarna. Men det var inte enbart ljusa minnen utan även minnen från ofärdsår, då kyrkan vandaliserades och användes som stall och 10 gement åt krigsfolket. Men hävderna förmäler också hur man reparerade sin kyrka och anskaffade nödig material

Nitisk pastor satte igång kyrkbygget

Prosten Lars Daniel Tholander var vid tiden för kyrkans brand församlingens kyrkoherde. Han var född 1783 och således till åren kommen. I många avseenden var han långt före sin tid och följde med vaken blick allt vad som rörde sig i tiden. Bl. a. verkade han mycket för nykterhet och bildade redan 1840 en nykterhetsförening som fick så stor anslutning och redan efter några år hade 263 medlemmar. Någon kraftnatur tycks han dock inte ha varit och det blev hans ämbetsbiträde som fick utföra det huvudsakliga arbetet för att få igång kyrkbygget. Vid denna tid kom en ung nitisk pastor vid namn Karl Magnus Svensson som ämbetsbiträde åt prosten. Han var född i Furuby 1820 och således en man i sina bästa år. Han brann av hänförelse över att få tjäna den Herre varåt han vigt sitt liv. Rastlöst arbetade han och uppsökte folk i deras hem och ungdomen i lekstugorna. Det berättas om honom att han vid sådana tillfällen kunde gå fram och lägga sin hand över strängarna på spelmannens fiol och hålla väldiga väckelsepredikningar för de församlade. Följden blev också ett andligt uppvaknande inom församlingen och i större och större antal sökte sig folket till hans predikningar.

Under hans ledning kom kyrkbygget igång efter mycket förarbete och till byggnadsdirektion valdes Karl Svensson, Vekaboda, Andreas Månsson, Harpholma, Gunne Svensson, Böshult, Johanes Svensson, Koddeböke, Johannnes Nilsson, Fägerhult, och Sven Johnsson, Västra Haghult. Det blev ordf. Karl Svensson som fick bära den tyngsta arbetsbördan och för detta står Markaryds församling i stor tacksamhetsskuld till honom. Strax efter det att kyrkan blivit färdigbyggd dog han och fick sin grav intill den kyrka varpå han lagt ner så mycket arbete.

Så länge arbetet med kyrkobygget pågick steg pastor Svensson upp kl. fyra varje morgon för att gå till kyrkan och hålla morgonbön före arbetets början. Arbetet gick efter den tidens förhållanden raskt undan och första adventsöndagen 1854 kunde den första gudstjänsten äga rum i den nya kyrkan. Pastor Svensson höll en predikan, som senare kom ut i tryck, och ännu finns bevarad. Det var en stor glädjedag för Markaryd då man åter kunde samlas under kyrkans tempelvalv. Visserligen hade kyrkan kostat 40.000 riksdaler i uppförande men nära hälften härav eller 18.200 riksdaler hade uttagits i dagsverken. De, som arbetade vid kyrkobygget, erhöll in natura 1½ mark bröd och 1 storsill. 10.000 riksdaler bekostades av församlingen och 10.000 erhölls i statslån. Kyrkans invändiga mått är 35,64 ×17,8 meter och lär ha 1.250 sittplatser. En bidragande orsak till att kyrkan byggdes så stor var nog den genomgripande väckelse, som under denna tid gick fram över församlingen. Pastor Svensson flyttade från församlingen sedan kyrkan blivit färdig och tillträdde en komministertjänst i Kånna. Han återbördades dock som kyrkoherde til Markaryd 1874 men stannade inte mer än fem år varefter han blev kyrkoherde i Södra Ljunga där han dog 1884. Som ämnesbiträde efterträddes pastor Svensson av pastor Lindvall. Denne var vad nit och hänförelse beträffar lik sin företrädare och samlade stora skaror under sin predikstol, så många att man ibland fick fira gudstjänst ute på kyrkbacken för att alla skulle kunna höra predikan.

Klockhämtning i Jönköping kostade 25 riksdaler

Man har för avsikt att till 100-årsminnet ge ut en minnesskrift och i denna ge en utförlig skildring av såväl kyrkbygget som de kyrkliga förhållanden i gången tid. Vad man var särskilt angelägen att anskaffa så snart som möjligt var kyrkklockor och dessa gjöts av klockgjutare Norling i Jönköping. Två av församlingens bönder åtog sig att för 25 riksdåler hämta dem i Jönköping. Allt gick emellertid lyckligt såväl med transporten som inmonteringen i tornet från vilket deras klang sedan dess tonat ut över bygden.

Storklockans inskription må mana till eftertanke: "När som du hörer mitt ljud så lyssna och vänd dig till Herren din Gud och när jag dig kallar till Herrens hus ditt hjärta sig öppne, stat upp, var ljus! och När jag afton och morgon så skön sig manar till ordets betraktan och bön så böj dig för Herren i stoftet ner och vet, att din Gud efter trona ser. När någons bortgång och död jag utropar, bevekligt jag dig liksom överhopar och beder och tänk på din dyrköpta själ samt sörj för ditt andliga eviga väl. I faran jag ropar dig hjärtlig an. Var snar att hjälpa i allt vad du kan".

Josua Pettersson.

Markaryds kyrka. Interiör.

CARIN BOALT, HFI:

Använd rätt och vårda väl regel för "maskinhushåll"

Det finns f. n. i Sverige omkring 200.000 förvärvsarbetande kvinnor. Många av dem har upp till 16 timmars och ibland ännu längre arbetsdag. Det rör sig givetvis här om dubbelarbetande husmödrar vilka vid sidan av förvärvsarbetet utom hemmet också har barn och hushåll att sköta.

Att just denna kategori i särskilt hög grad är beroende av alla tekniska och mekaniska hjälpmedel som kan lätta arbetsbördan och förkorta arbets tiden säger sig själv. Men vad är då att anse som bästa eller mest effektiva redskap för dessa hårt pressade husmödrar?

Fru Carin Boalt, HFI.

— De behöver främst sådant som gör att arbetet går fort! säger chefen för HFI:s forskningsavdelning fru **Carin Boalt.** De förvärvsarbetande husmödrarna måste försöka få så mycket som möjligt av det husliga arbetet avlastat **utom** hemmet, d. v. s. i möjligaste mån utnyttja de utvägar som industrin och de kommunala eller kollektiva institutionerna erbjuder.

En förvärvsarbetande husmor är kanske därför inte betjänt av en matlagningsapparat eller en tvättmaskin i samma utsträckning som exempelvis de stora lanthushållen eller en hemmafru med stor familj. Vad hon främst behöver är goda redskap för det arbete som omöjligt **kan** flyttas ur hemmet, såsom städning, rengöring, sömnad, lagning och en del klädvård. Men det får inte bli **så** som ordföranden i en amerikansk sammanslutning för yrkeskvinnor en gång yttrade, att "den maskinella utrustningen konserverar det gamla systemet där allt arbete utfördes inom hemmet". Bakning samt alltför tidsödande och invecklad matlagning, tvätt och mangling, tillhör de saker som man önskar vore ekonomiskt möjligt att överlåta åt respektive industriella eller kommunala företag. Hon kommer ofta att välja den mest tidsbesparande utvägen, köpa färdigt bröd, goda halvfabrikat och lämna bort tvätten. Men tryckkokaren liksom rejäla och ändamålsenliga handredskap behövs lika väl som riktiga och arbetsbesparande städverktyg samt redskap för lagning och efterbehandling av tvätt m.m.

Stora luckor finns.

Beträffande lanthushållen och de stora familjerna där husmor ensam sköter hemmet föreligger ofta ett stort behov av god maskinell utrustning även för matlagning och tvätt. Något siffermaterial som belyser värdet av denna mekaniska hemhjälp finns tyvärr inte tillgängligt för närvarande, men det ligger i öppen dag att man här har alla möjligheter att utnyttja de fina apparaterna hundraprocentigt.

Tyvärr finns det dock fortfarande stora luckor i redskapsutrustningen, fortsätter fru Boalt. I många hem skulle man säkert komma fram till ganska anmärkningsvärda resultat om man vara ville tänka igenom vad som skulle vinnas av både tid, trivsel och givetvis också arbetskraft om man fyllde ut luckorna. Kostnaderna behövde knappast avskräcka om inköpen gjordes succesivt. Varför inte göra upp en önskelista för hela familjen och köpa in en sak i taget!

Tvättfakta.

Det är sannerligen inte bara husmor som har glädje av de praktiska redskapen. Tänk bara hur mycket skojigare ungarna tycker det är att hjälpa till med städningen om de får sköta dammsugaren, trycka på knappar, byta munstycke och känna sej som riktiga mekaniker medan de utför ett nyttigt arbete! Här kan en jämförelse mellan amerikansk och svensk tvättkultur kanske belysa läget just på den fronten, säger fru Boalt. I Sverige tvättas fortfarande till omkring 75 procent av all hemtvätt för hand — den individuella tvättmaskinen som dock raskt vunnit terräng, förekommer således bara i 25 fall av 100! Medan det i Amerika endast förekommer handtvätt intill 10 procent...

Ökad trivsel.

Men det är inte bara en fråga om tidsvinst då begreppet "mekaniserat hushåll" diskuteras, påpekar fru Boalt. Trivselfrågan är inte den minst viktiga och givet är att trevnaden i hemmet ökar i den mån husmors arbetsbörda lättas, så att hon får mer tid över att verkligen u mgås med sin familj. En trött

Forts. å sid. 8.

Klipp här!

och för detta intresse uttalas härmed ett tack. Att icke alla kyrkor behandlats lika myket beror på i vad mån det gått att få bidrag. De som önska ytterligare lära känna våra sydhalländska kyrkor hänvisas också till de nyligen utkomna häftena om Skummeslövs, Östra Karups, Ränneslövs och Knäreds kyrkor. Dessutom planeras liknande turisthäften för flera andra av kyrkorna i södra Halland.

Skottorp den 9 november 1954.

BROR JANSSON.

KYRKOR I SÖDRA HALLAND

Bidrag till deras historia

Under red. av
teol. d:r Bror Jansson

Advent.

Sabbatstankar

Av biskop Elis Malmeström, Växjö.

Gud bor i sin himmelska värld. Där är hans hus med de många boningarna. Där är hans härlighet och glädje, som aldrig upphör, en jul, som icke tager slut.

Men Gud har icke glömt oss "på denna ringa jorden". Det finns människor, som menar det. De tala om en värld utan Gud, en gudsförgäten värld.

Det kan verkligen se ut, som hade de rätt. Folk och enskilda uppföra sig som om de finge bestämma själva, hur man får göra här i världen, utan att tänka på vad Gud sagt oss i sina bud och heliga ord.

De som handla så, har icke rätt. Gud bor i sin himmelska värld men han är också med oss här på vår jord.

Han har sänt oss Herren Jesus Kristus för att göra det klart för oss, att han icke vill vara långt borta från någon av oss. Kristus är Guds son och därför är han inte mindre än vår kung. Men den stora olyckan är att människorna ha glömt, att Kristus är konungen. De tillbedja andra herrar och mäktige och glömma konungen. Det är den stora olyckan i världen.

Men i Kristi kyrka är det icke så. Där kommer Kristus till oss såsom konungen. Han kommer detta kyrkoår såsom han kommit de föregående. Han kommer i Vägrödjarens spår. Han kommer såsom när han kom till sin egen stad; saktmodig, ödmjuk men stark. Han kommer icke tack vare människors fromhet. Han kommer ändå. Han kommer trots människors hårdhet, synd och fördärv. Han kommer ändå. Ty "han kommer till vår frälsning sänd".

Och nu i advent vilja vi vara med det folk, som hyllar Herren Jesus och tager emot honom. Vi vilja göra portarna höga och dörrarna i världen vida så "att ärones konung må draga därin". Men detta kan blott ske så, att han får draga därin". Men detta kan blott ske så, att han får bliva vårt hopp, vår glädje och vår frid. Då får han makten över oss och då taga vi emot honom såsom vi böra. Det kan ju se ut, som om människor i världen hade väldet och härskarspiran. I sista hand ha de båda av honom, såsom ett lån. De ha dem till en tid, så få de lämna dem ifrån sig. Men han har dem för evigt. På hans herravälde är det ingen ände. Amen.

Klockaresläkten

Av J. P. Gunnarsson

Gamle undantagsmannen Ola Jonasson, farfar och morfar till en så välsignat stor barnaflock, räknade det sig till berömmelse, att han tillhörde klockaresläkten. Han fann också stort nöje i att för den sagolystna skaran av barnbarn berätta om stamfadern för denna släkt, som redan på den tiden, på Olas tid, räknade ättlingar i varje by inom två kyrkosocknar att börja med. Berättelsen fick, såsom det höves och anstod, över sig icke så litet av sagans romantiska skimmer, men så var stamfadern, Samuel Wulf, ingenting mindre än en av Karl VII:s bussar på sin tid. Detta var att börja med nog för att ana, vilken märklig man han var.

Samuel Wulfs fader hette Peter Wulf och hans moder Katarina Liliebrunn. Han föddes i Ottis socken i Finland år 1683 och blev vid sjutton års ålder anställd som officer vid Tavastehus regemente, där fadern var kapten. Men samma år bröt det stora kriget ut. Den unge Samuel deltog däri med stor utmärkelse så att han tillvann sig konungens uppmärksamhet och synnerliga välbehag för dödsförakt och klok rådighet. Han blev därför rätt snart inregistrerad i konungens förtrogna krets, en av hans "bussar". Då han därtill var utrustad med riktig jättestyrka, kunde han uthärda vilka strapatser som helst, och månget påfrestande uppdrag hade han fört till ett lyckligt slut. Men så kom olyckans dag även över honom. Hans djärvhet bragte honom i fångenskap och han blev mycket illa misshandlad av ryssarna. Med djurisk skadeglädje utsatte de honom för all uppsamt pina ihjäl honom. Han hasamt sina ihjäl honom. Han hade väl också gått under så småningom, om icke hans motståndskraft varit så stor och han i tid lyckats fly ur fångenskapen, en flykt som också hörde till det sagolika av spännande äventyr. Slutligen nådde han svenskt område men var då så medtagen, att det var märkvärdigt, att han icke gick under, att han kunde hämta sig igen.

Under tiden hade mycket förändrats här hemma. Krigsskådeplatsen hade blivit en annan. Nu gällde det att försvara rikets egna gränser mot de många påträngande fienderna.

När Samuel Wulf, numera kapten, ånyo anmälde sig till tjänstgöring vid armén, blev han kommenderad till södra Halland för att ordna kustförsvaret. Man hade att befara fiendens landstigning från redden vid Båstad.

Kapten Wulf tog sitt högkvarter i Ränneslövs prästgård och fick bevakningen nödtorftligen ordnad medelst manskap, som sammankallats genom ringning med kyrkklockorna i nejden.

För att belysa stämningen hos detta manskap brukade gamle Ola, icke utan en viss stolthet, berätta, hurusom en ung man från skogsbygden fått del av kallelsen så sent, att han icke hunnit inställa sig i föreskriven tid. Han kom nu efteråt löpande på landsvägen med en lång stång på axeln och en lie fastnitad vid stången. När man hejdade honom och frågade, vad som stod på, svarade han: "Kommer där en ryss, så skall jag klyva honom till böjsegjoren", (byxlinningen), också fortsatte han att löpa åt Båstadshållet.

Med Karl XII:s norska fälttåg och död 1718 avklarades så småningom krigstillståndet, som för Hallands vidkommande inskränkt sig till krigsberedskap. Kapten Wulf lämnade krigstjänsten, gifte sig samma år med prostens dotter och blev bofast i Ränneslöv. Som han var begåvad med en utomordentlig sångröst, blev han erbjuden och mottog klockarebefattningen i pastoratet. För att bereda svärsonen en dräglig bärgning avstod prosten en tredjedel av sin prästgård, och snart reste sig en nog så respektingivande klockaregård invid kyrkogårdsmuren. Genom denna egenmäktiga åtgärd (uppgiften får stå för gamle Olas räkning) fick klockaren i Ränneslöv ett boställe, som är utan jämförelse det yppersta i hela stiftet.

Den nye klockaren blev strax ifrån början pastoratets stolthet. Att ha en av Karl XII:s bussar på den platsen var ju att ha fått själva kungligheten alldeles inpå sig. Också en sådan kung! Det gav glans åt ämbetet. Men så hade den frejdade klockaren en sångröst, som var rent makalös i välljud och styrka. Den överdrivna välmeningen visste berätta, att man kunnat hemma i pastoratet höra hans sång när det var hans tur en gång att tjänstgöra vid en avrättning på Daggarp, och ändå var avståndet dit över en mil fågelvägen. "Men så sprang också näsan i blod på honom."

Men ännu mera märkvärdigt var det man fick sig till livs om hans krigiska bedrifter, som nästan alla avhandlade hans nappatag med ryssen. Att utgången blev en annan än den man från början väntat, berodde på förräderi och grannstaternas trolöshet. Kungen och hans män hade gjort vad göras kunde utan att spara sig.

Karl XII:s bragdrika historia kom sålunda i levande gestalt från far till son flera släktled igenom, och de fyllde barnens sinnen med moderliga tankar och mången tyst föresats att icke vansläktas. När silterna lämnades år sig själva, dök kungens bragder åter upp för deras inre syn och togo sig de mest fantastiska former. Inför tillstötande svårigheter kom självmant det spörs målet, huru Karl XII skulle förhållit sig i samma läge, ty naturligtvis hade han löst knuten med det samma. Att jämra sig för smärtor vid stötar eller fall var fegt och omanligt. Aldrig hade man hört att Karl XII jämrat sig över de många stötarna, som han fick kännas vid. Att kunna rida och hålla sig fast på hästryggen, huru djuret än krumbuktade och på vilken oländig mark som helst, blev den unge piltens stora äregirighet, och att spränga fram mitt igenom fiendens hopar med ett fruktansvärt slagsvärd, när och om ryssen komme, hägrade som den skönaste av alla kommande bedrifter.

Det blev Karl XII och hjältebragder och storvulna äventyr allt vad siltarna väntade sig av kommande dagar, med kläm i och raska tag utan ynk eller tvekan. De ville bara höra mer om Karl XII för att förskottsvis få genomleva mera av det kommande stolta.

Det var nog mången farfar inom klockaresläkten från den tiden, som i likhet med gamle Ola matade sina barnbarn med i huvudsak samma väckande sannsaga. Säkert är, att de som behölls i minnet, våd de såsom små barn fått höra om den store hjältekungen, mötte längre fram i sin svenskhistoriska lärobok i kapitlet om Karl XII en gammal kär bekant med renare och ädlare och sannare drag från den muntliga framställingen av farfar än den satlösa bilden i läroboken. Menige man förstod sig uppenbarligen bättre på en sådan man som Karl XII än den mer eller mindre lärde läroboksförfattaren.

Ingen inom klockaresläkten blev den fruktansvärda krigshjälte han möjligen drömt om från farfars dagar. Där fanns icke mer än en, som välte militärlivets för vårt vidkommande ofarliga yrke under de senaste hundrade åren. Vi ha att anteckna en och annan präst ur släkten, läroverkslärare eller yrkesman inom industrien och näringslivet, men det stora flertalet har stannat vid jordbruket och där utkämpat sina strider i kampen för sitt dagliga bröd. En någorlunda god sångröst och kärlek till musik kan nog nämnas som ett gemensamt släktdrag, men utan ansats till någonting ovanligt. Kanske får man också räkna dit en dragning åt det äventyrliga, som här och där yppat sig som en gengångare från Samuel Wulfs ungdomsdagar, men dessa orostecken få räknas till undantagen. Sjömanslivet synes ha haft en viss lockelse för att rike tala om Amerika, som sugit till sig så mycket av vårt bästa folk.

Så utspädd och vittomfattande klockaresläkten nu är, torde för de allra flesta släktskapen vara glömd eller inskränka sig till blotta namnet utan kännedom om namnets historia och innebörd, fastän klockaresysslan i Ränneslövs pastorat stannade inom släkten i rätt nedstigande led från far till son eller genom dotter till svärson i omkring 200 år, eller närmare bestämt från 1718 till 1916. En sådan kontinuitet torde höra till sällsyntheterna, men det hör icke till sällsyntheterna, att sådant glömmes i fråga om härstamning och levnadsöden, som bort bevaras somt ett släktarv och gemensam egendom till båtnad för den egna insatsen i livet till klarare målmedvetenhet och rikare livsglädje.

Därför skall ha makten och härligheten också hos oss. Och därför bedja vi med hans församling: Kom Herre Jesus! Eller med den gamla bönens ord: "Du vår Herre kom!"

Och nu är det så, att då Herren Jesus tager emot av oss, då ha vi också Gud i vårt hjärta. Då är vårt liv fördolt med Kristus i Gud. Ja, då besöker han icke bara vår jord utan också våra hjärtan. Och när vi säga: Giv plats för Kristus, så menar vi: Giv plats för honom i hjärtat, så att han får utrota de onda tankarna och de känslorna och taga hand om oss som vår hjälpare och Herre.

Gud bor i sin himmelska värld. Ja, men han har också kommit för att skapa om våra hjärtan och ställa oss i hans rikes tjänst.

Äro vi nu undersåtar i denne Herres tjänst, skola vi icke vara det så, att vi i dag hyllar honom och i morgon vända honom ryggen. Nej, vi skola följa honom varje dag och alltid se upp i hans ansikte och hämta glädje av honom.

Ty där Herren Kristus är, där är alltid Guds glädje, den som börjar på jorden och räcker ända upp i himmelen. Amen.

VÅXTORP

— en sägenomspunnen snapphanebygd

Våxtorp är en sydhalländsk landskommun belägen dels vid Hallandsåsens fot, dels på en av denna höjdsträckning. Såväl till ytinnehåll som folkmängd är den eller kanske rättare sagt var den efter halländska förhållanden ganska försvarlig — 137 kv.-km. och över 2,500 inv. Våxtorp kom ej med i kommunsammanslagningen — dess "storkommun" var precis lika stor förut.

Våxtorp är en övergångskommun från slättland till skogsbygd, skulle man kunna säga. Det hörn av den sydhalländska slätten sydöst, som hör till Våxtorp, kan visa fram tre storjordbruk: Vallen, Axelvold och Menlösa. Här finns både god jord och mindre god sådan, nämligen sandblandad. Samma karakteristik skulle man kunna ge skogsbygderna, d. v. s. åspartierna, som utgör huvudparten av kommunen. Här finns mager jord men också svartmylla. Men Våxtorp brukar i varje fall inte räknas till den "feda böjden".

Våxtorps kyrkby vid åsens fot är ett vackert och välbyggt samhälle. Men utan egentlig industri.

Våxtorpsbyn är dock ej i avsaknad av företagsamhet. Här finnes lådfabrik, rävfarm, sågverk och på Vallens gamla minnesrika gods strövar hundratals rasrena får omkring. Uppe i skogsbyarna har man tagit upp torv sommartid.

Våxtorps kyrka som dominerar tätbebyggelsen vid åsfoten är en s. k. trappstenskyrka och den enda i sitt slag i Halland. I Skåne finnes många sådana — det är den gamla danska kyrkotypen. Den är ursprungligen av gråsten och dess äldsta del har en hög ålder. År 1884 eldhärjades den och fick ett nytt utseende. Vid restaurering har man funnit spår av medeltidsmålningar.

Bygden är gammal och traditionsrik. I närheten av kyrkbyn, ett stycke norrut påträffar vi förutnämnda Vallen. Södra Hallands mest sägenomspunna och historiskt betonade gods med anor från medeltiden. Som ett gammalt fäste reser slottet sina mäktiga murar vid sjön — med vatten och vallgrav runt om. Med Vallen är förbunden bl. a. den gamla danska ätten Bilde.

Under de krigiska förvecklingar som förefunnits tid efter annan mellan Danmark och Sverige under den tid (1503—12) som Svante Nilsson Sture som riksföreståndare styrde Sverige, intog hans krigsbefälhavare fästet liksom Lagaholm och det till på köpet samma dag. År 1676 låg danska armén lägrad vid Vallen. Tyvärr höll danskarna på att äta upp boskapen där liksom på gården Dömestorp i grannsocknen, berättar krönikan.

På 1700-talet hände något ganska unikt, värt att bevara från glömskan, unikt för Våxtorp och dess pastoratkommun Hasslöv. Man blev oense om sockengränsen. Det gick så långt att gränsstiderna drogs inför hovrätten, som bilade konflikten 1785. Aktstyckena, som bevarats, saknar sannerligen inte sina poänger.

På 1700-talet försiggick också pärlfiske i vattendrag inom kommunen — staten t. o. m. drev dyl. i sin regi.

Våxtorp är en snapphanebygd. Det går många sägner och historier om snapphanarnas vilda framfart såväl som sorgliga ändalykt.

I forna tider tillhörde Vallen kronan. Än i dag finnes å Hallandsås ett kronan tillhörigt område, Vallåsens kronopark. Där har också bedrivits torvupptagning i stor skala. På Vallåsen påträffas Hallandsåsens högsta "topp", Högalteknall, 226 m. över havet, Sannolikt är den även Hallands högsta punkt.

Våxtorpsborna synes ha ärvt det bästa av de egenskaper, som kännetecknade de gamla snapphanarna. De besitter rörlighet, livlighet och djärvhet. Föreningslivet är väl utvecklat. Bildningsintresset står högt. Över de forna snapphanebygderna på åsen leder två olandsvägar nedåt Skåne - mot Kristianstad och mot Rössjöholm. Invid den sistnämnda hålles den vitt kända och besökta Våxtorps marknad.

Charles.

Skytte

Knäreds skyttegille och hemvärn hade söndagen den 21 dennes fältskjutning i Svenshult med 32 deltagare varvid prislistan fick följande utseende:

Tävling A. Kl. M. 1) Vilhelm Larsson 30 tr., 2) Einar Persson 25, 3) Harald Karlsson 25, 4) Arne Karlsson 25.

Kl. H. 1) Yngve Jönsson 25 tr., 2) Sikem Carlsson 23, 3) Sv. Heed 19, 4) Göte Johansson 16.

Klass L I o. II. 1) Ture Andersson 23 tr. 2) Folke Persson 16, 3) Sten Nilsson 16, 4) Erik Jönsson 15, 5) L. Sumner 15, 6) Knut Petersson 15.

Hemvärnet. 1) Sture Nilsson 21 tr., 2) Karl L. Johansson 20,

Nybörjare 1) Sven-Erik Carlson 18, 2) Tuve Gustavsson 11.

Tävling B. Kl. M. 1) Vilhelm Larsson 24 tr., 2) Harald Karlsson 22, 3) Einar Persson 21.

Klass H. 1) Yngve Jönsson 21 tr., 2) Sikem Carlsson 19, 3) Sv. Heed 14, 4) Erik Lassesson 14.

Kl. L. I o. II. 1) Ture Andersson 19 tr. 2) Folke Persson 16, 3) Erik Jönsson 14, 4) Sten Nilsson 14.

Hemvärnet. 1) Sture Nilsson 16 tr., 2) Karl L. Johansson 15.

Tågtider vid VEINGE

fr. o. m. den 1/9 1954.

Ankommande tåg från station:

Laholm	0.09
Halmstad C	6.17
Halmstad C	6.28
Hälsingborg F	7.30
Malmö C Hässleholm	7.42
Varberg	8.30
Göteborg C (2)	9.43
Malmö C Hässleholm	9.46
Malmö C Hälsingborg F	9.49
Göteborg C (1)	10.06
Halmstad C	11.04
Hälsingborg F	11.46
Göteborg C	12.16
Malmö C Hässleholm	13.11
Halmstad C	13.12
Malmö C Hälsingborg F	15.22
Hässleholm	15.24
Göteborg C	15.54
Hälsingborg F	16.32
Malmö C Hässleholm	17.42
Göteborg C	17.45
Malmö C Hälsingborg F	18.13
Halmstad C	18.30
Göteborg C (1)	18.39
Malmö C Hässleholm	20.12
Göteborg C	20.28
Halmstad C	21.27
Malmö C Hälsingborg F	22.13
Malmö C Hässleholm	22.40
Göteborg C	23.31

(1) = Snälltåg
(2) Soh utgår tåget från Halmstad C

Avgående tåg till station:

Halmstad C	0.09
Hässleholm Malmö C	6.19
Hälsingborg F Malmö C	6.29
Göteborg C	7.32
Halmstad C	7.46
Hälsingborg F Malmö C	8.33
Hälsingborg F	9.51
Göteborg C	9.54
Hälsingborg F Malmö C (1)	10.08
Hässleholm Malmö C	10.13
Hälsingborg F	11.06
Göteborg C	11.48
Hässleholm Malmö C	12.18
Halmstad C	13.15
Hälsingborg F Malmö C	13.16
Göteborg C	15.28
Hälsingborg F Malmö C	16.01
Hässleholm Malmö C	16.03
Halmstad C	16.33
Halmstad C	17.46
Hälsingborg F Malmö C	17.48
Göteborg C	18.16
Hälsingborg F Malmö C (1)	18.40
Hässleholm Malmö C	18.45
Halmstad C (2)	20.15
Hälsingborg F	20.29
Hässleholm	21.29
Halmstad C (3)	22.15
Halmstad C	22.42
Laholm	23.35

(1) = Snälltåg
(2) Tåget framgår till Varberg utom dag före sön- och helgdag
(3) Tåget framgår till Varberg natt före och efter sön- och helgdag.

Laholms Tidnings tryckeri 1954

FÖRORD.

För forskningen och inte minst hembygdsforskningen är det av stort värde, om källor och handlingar av mera allmänt intresse äro tillgängliga i tryck. Intresset för våra kyrkor och dess inventarier har ökat mycket under senaste åren, och ett led i denna strävan att skapa ökad kunskap om kyrkorna är utgivandet av handlingar om dem. Helt naturligt föreligger många svårigheter då det gäller att trycka gamla handskrifter efter originalen. Många gånger äro de svårlästa och illa skrivna och interpunktionen skiljer sig avsevärt från det vi numera äro vana vid. Stavningen är mycket oregelbunden och kan därför variera flera gånger i samma aktstycke. Trots alla förefintliga svårigheter har intresset varit så stort, att många önskat att gamla handlingar publiceras.

När det gäller inventarierna och beskrivningarna från år 1830, ha dessa återgivits helt efter originalen. I dessa liksom andra gamla handlingar kan finnas en del felaktigheter. Därför få de kritiskt bedömas. Som ett exempel kan nämnas sidan 37. där Ysby kyrka behandlas. Det uppges, att denna kyrka är byggd av gråsten men den är i själva verket uppförd av tegel och endast tornet av gråsten. Vigvattensstenen är icke försedd med några runor utan med en text i majuskelskrift. Vidare uppges beträffande den dåvarande kyrkklockan, att den är utan någon påskrift. Kyrkklockan har emellertid en lång inskription. Trots alla sina brister äro beskrivningarna från 1830 mycket värdefulla, då det gäller att utforska kyrkornas historia.

Det har visat sig, att dessa kyrkobeskrivningar omfattats med stort intresse av en rätt stor allmänhet i södra Halland,

Nytt och flytt

Dagens namn
ASTRID.

Solen går upp kl. 8,24 och ned kl. 15,35.

Morgondagens namn
MALTE.

Solen går upp kl. 8,26 och ned kl. 15,34.

Måndagens namn:
SUNE.

Solen går upp kl. 8,28 och ned kl. 15,33.

Dagens dikt:

När jag minns de döda, minns
jag hur de logo;
livets låga darrar ljus i deras
blick.
Alltid vill jag minnas, älskade,
som dogo,
leendet, som tändes, tindrade
och gick.
— — — —
Ater gå ni med mig, älskade,
som drogo
bort från jordens grönska, bort
mot skuggans land.
Först när jag förgäter leendet
ni logo,
släpper jag för alltid sakta eder
hand.
(G. M. SILFERSTOLPE.)

Samlar kyssar som andra autografer

Miss Sylvia Ewans, dotter till en domare i Colombo på Ceylon, har anträtt en världsresa i syfte att kamplettera sin redan omfattande kyssamling med kyssar av berömda män och kvinnor. Miss Ewans har en egenartad hobby och äger tio vackra band med sina vänners och Ceylon-berömdheters munavtryck som hon flitigt samlat under ett par år. Den 24-åriga Sydvia reser runt världen, utrustad med ett stort urval läppstift, lämpliga för män och kvinnor, och många färgnyanser, bland vilka det påtänkta kyssoffret själv får välja eller också överlåta åt kysssamlaren att hitta den lämpligaste och mest karakteristiska färgen. "Det antas att läppavtryck inte kan uppvisa samma sorts mångfald och individualitet som namnteckningar. Detta är emellertid fullständigt fel", säger den unga damen, som nu uppehåller sig i London och hoppas att till och med kunna förmå Sir Winston Churchill till att lägga färg på sina läppar och kyssa någon sida i miss Sylvia Ewans' minnesalbum.

Tvetydigt

Den unga damen ansåg sig böra lugna sin förälskade kavaljer:
— Visst menar jag allvar med dej, Ludvig — du tror väl inte att jag träffar dej för nöjes skull?

Kort novell

Det var en äkta man som kom oväntat hem. I askkoppen i vardagsrummet upptäckte han en stor cigarr. Rasande frågade han sin fru:
— Var kommer den när cigarren ifrån?
Hon skakade på huvudet.
— Ingen aning, älskling.
— Om du inte talar om var den där cigarren kommer ifrån, så skjuter jag dig!
Då hördes en mansröst ur djupet av rummets fåtölj:
— Den kommer från Havanna!

Proffsboxare på Grönland

Saxhugg ur en Peter Freuchen-intervju:
Några andra yrken än jägarens eller fiskarens finns inte på Grönland. Jo, proffsboxare. Ja, det är säkert. Det finns en del slagskämpar som äras högt och underhålls av sin omgivning. De utkämpar matcher till de andras förlustelse. Reglerna föreskriver att de inte får försvara sig, utan har vartannat slag, och det är bara att damma på tills någon faller.
Kanske blir det ändring på detta också, suckar Peter Freuchen vemodigt.

I Halmstad
kan Ni köpa lösnummer av Laholms Tidning i Köpmansgatans Cigarraffär samt i Pressbyråns kiosk.

i dag

Det lackar allt mera mot jul och redan nästa söndag har vi julskyltning både här i staden och på södra Hallands landsbygd. Det har några dagar sett ganska lovande ut med julvädret och man hade ju hoppats på att få en någorlunda hygglig väderlek med kyla och snö. Men som all novembervinter i vår regnmilda del av vårt avlånga land ser det ut som om dessa förhoppningar skulle komma på skam. Det har redan börjat töa och nu hänger regnet "i luften". Tyvärr kanske man får säga. Ty det är alltid trevligt med snö och vinter till jul så att det blir just "julavuret". I morgon är det första söndagen i advent och då blir det ju en extra högtidlig adventsvesper i Laholms kyrka, något som vi utförligt berättade om i går.

Annars rör det sig rätt så bra i staden just nu, byggnadsverksamheten är i full gång och som det berättas på annat ställe i dag rakar det i väg värre med Gullregnet och även skolans nybygge börjar allt mera taga form om än byggmästaren Anton Jönsson inte precis har några vackra ord att säga om allt regnandet i höst. Detta har ju ovillkorligen gjort att det blir blött invändigt fast det ges ju alltid möjligheter att torka ut byggnaden. Men får man bara det hela så långt att värmen kommer på så går ju allting fortare och bättre.

När sen detta bygge väl blir färdigt väntar många andra och stora byggen på sin tur — i första hand medborgarhuset där våran vän Anton får det allt annat än lätt med den gamla gården som nu stått oeldad i flera år. Men det kanske kan bli ett bra medborgarhus även av den. Och så kommer det ju snart ett nytt ålderdomshem och sedan väntar vi bara på idrottshallen — en väntan, som säkerligen blir ver mycket lång. Annars skall det tydligen bliva fart på byggnationen i Laholm eftersom drätselkammaren nu har beslutat att köpa jord för över en kvarts miljon. Det är ju nog så bra men än bättre är när saneringen sker i de gamla kvarteren. Hur skulle det för övrigt vara om man fick lägga ett likadant trevåningshus som Gullregnet längs Lagavägen nedanför präst gården? Det skulle säkerligen inte skämma sin plats. Det vore också att på ett bra sätt utnyttja den dyrbara marken här nere. Saken kanske tål att diskuteras.

Tobias.

Jaktminnen från Hallandsås
från länge sedan svunna tider

I tidskriften "Våra vägar" har ingenjör Verner Nilsson, Linköping, skrivit nedanstående friska och intressanta artikel, vars händelser utspelats på Hallandsås och i Växtorp. Tydligen har ingenjör Nilsson i sina unga dagar haft sitt arbete förlagt här nere.

Platsen var ett skogsbryn nära foten av Hallandsås och tiden för länge sedan svunnen.

Det var en stilla och klar januaridag med ett lagom tjockt snötäcke. Jag stod på ett pålitligt pass i en tät grupp av enbuskar och njöt av den spänning som varje jägare känner inför den möjlighet, som föreligger, när en och annan väckning från hunden varslar om ett snart upptag. Jag behövde inte vänta länge; snart brakade det löst. Ett vrål från hunden bekräftade, att djuret fått lämna sin daglega. Vrålet övergick i ett rent och taktfast drev, som steg och föll allt efter avstånd och terrängförhållande. Synkoperad musik för en jägare! Av de oregelbundna och stora bukterna förstod jag, att det var räv som var i farten. Skogsområdet var inte stort, varför det inte heller dröjde så länge, förrän den röde med ett tyst och elegant uthopp rakt framför mig tog sig över den stengärdesgård, som begränsade skogen. Några meter ute på fältet blev han stående prick stilla och lyssnade med huvudet bakåtvänt och med spanande, misstänksamma ögon. Jag trodde, att han skulle göra klart för sig, hur långt hunden blivit efter, och inrätta sig därefter i lycklig ovetskap om min närvaro och att ett osäkrat gevär var riktat mot hans vitala delar. Men händelserna utvecklades snabbt, och något skott föll inte omedelbart. Ytterligare en räv, en stor hane, kom efter i den andres spår. Även han stannade några ögonblick, innan bägge satte fart mot närmaste dunge. Jag litade på min Husqvarna och lät första räven fortsätta, tills den andre kommit i jämnhöjd med mig. Då small det, och den förste rullade runt. Den siste gjorde då ett försök att nå skogen, varifrån han kommit, men föll, innan han nått dess skydd. Det blev dubblé på räv den gången, vilket kanske inte inträffar så ofta. Mickel är ju känd för att ha en viss förmåga att draga jägaren vid näsan.

Det var nog varken blodtörst eller köttbehov, som gjorde mig till jägare, snarare en nedärvd instinkt från en primitiv tidsålder. Som ganska ung började jag trampa jaktstigarna och hade under flera år en läromästare och jaktkamrat, varom jag må berätta.

Det var en nästan 70-årig och ganska märkelig man. Det han inte visste om det vilda och dess vanor behövde man inte heller veta. Trots stor åldersskillnad och utom jakten skilda intressen blevo vi mycket goda vänner, och det var många knep och metoder den i vanliga fall förtegne gubben lärde ut. Spårsnöns lov sjöng han i alla tonarter. Den berättar om det vildas mängd, dess liv och leverne. Den berättar om dess rusthåll, om tragedier och mycket annat. Han lärde mig reda ut och förstå spårstämplarnas oändliga pärlband med avhopp och andra finter för att förvilla jägaren. Gubben var av ålder och vana hemfallen åt vidskepelse och övertro och liksom inpyrd med grå hedendom. Så blevo också vissa detaljer i jakten något av en ritual!

Grå och oansenlig var också hans hund, vars härstamning säkert var mycket dunkel. Vid första anblicken verkade han inte övertygande men var i verkligheten ett utomordentligt bra bruksdjur. Han skällde skogsfågel, drev hare, räv och rådjur med samma outtröttlighet som urskillning. Det var, innan begreppet rådjursren var känt eller i varje fall fått spridning bland allmogejägarna.

En höst hade vi vid flera tillfällen haft uppe en och samma hare, en gammal ramlare, som genom list och förslagenhet klarat sig undan med livet. Någon gång hade vi väl kommit till skott men haft otur och bommat. Gubbarna svor känsligt och övertygande och påstod vid ett tillfälle, att det var en mjölkhare d. v. s. ett trollväsen, och vid ett annat tillfälle, att han haft käringmöte på morgonen och därmed fått dagen förstörd. En dag hade vi beslutat, att nu skulle det ske. Vi skulle skjuta haren och därmed skaffa oss vårt självförtroende och vår jägarära åter. Vi möttes på avtalad plats, en liten skogsväg med på den platsen tät buskvegetation på sidorna. Ingen hade haft käringmöte — dagen lovade gott. Jag fäste mig strax vid att gubben inte hade sitt vanliga gevär utan var utrustad med en synnerligen långpipig, gammal mynningsladdare. Jag sade ingenting om saken och hann inte ladda mitt eget vapen, förrän hunden, som försvunnit bland buskarna, utan föregående varning lade upp et tavgrundstjut. Nästan i samma ögonblick störtade haren — och just den vi sökte — ut på vägen och inom gott håll. Gubben, som laddat muskedundret hemma, lade an, siktade och sköt. När det moln hade skingrats, som bildats av röken från svartkrutsskottet och nästan ett helt nummer av ortstidningen som utgjorde förladdning, kunde vi konstatera, att haren låg där stendöd. Gubben stod tyst, präglad av ett upphöjt lugn. Han bytte mullbänk och snöt sig och var äntligen klar att vända sig mot mig. Det tysta, stolta leende, som bestod i att ansiktet delade sig på tvären och visade upp ett stort svart hål, vars ljuspunkt var en ensam lång och gul tand, var obetalbart.

Medan han sedan passade haren, studerade jag hans vapen närmare. Jag fann, att kolven hade flera urborrningar, som pluggats. Jag visste då, att i kolvens innandöme funnos både kyrkogårdsmull och delar av torkad flädermus m. fl. magiska ingredienser. Jag anade också, att silver ingått i den laddning som fällde haren. Denna var dock av kött och blod och således ingen mjölkhare, vilken enligt folktron endast skulle efterlämna en hög spån vid sitt fall.

Vi gjorde oss också skyldiga till en för den tiden mycket ovanlig handling. Vi idkade viltvård. För detta ändamål inköpte vi från Jämtland en levande uv. I tusental gingo kråkorna till anfall mot sin eldögde arvfiende. Från i förväg uppförda riskojor sköto vi ner dem, ett verkligt sportskytte, som kraftigt decimerade grårockarna till välsignelse för rapphönskycklingar och harungar. Jag behöver väl knappast påpeka, att vad min gamle vän kallade "dröftakatt" (kringstrykande katt) sköts utan hänsyn var den än påträffades. Naturligtvis gick det inte an att skjuta detta häxors och påskakäringars speciella husdjur utan ceremonier. Genom att skjuta katt blev geväret "skämt" Två fingrar i kors över mynningen gjorde det åter dugligt.

Ibland när vi rastade, kunde gubben bli riktigt talför och berättade då gärna om jakten i hans ungdom, då skogar och marker formligen myllrade av vilt. Men det utsattes också för en kraftig beskattning vid alla tider. Det fanns stora familjer i de små gårdarna. Det var ont om sovel till alla munnarna. Det blev köttjakt för att dryga ut kosten men utan hänsyn till jakttider, i den mån sådana funnos. Den illegala jakten betraktades som ett fullt berättigat näringsfång. Att lura länsman blev en sport. Förresten voro lagens representanter fåtaliga och hade kanske viktiga uppdrag att syssla med. En fallen älg svarade länge för att det fanns salt kött i huset, och om ett skott ekade på de gamla spelplatserna, kom ombyte i form av färsk fågel.

Ja, de gamla spelplatserna! Aldrig glömmer jag mitt första möte med den spelyra tjädern i en slöjig gryningstimma. En oförglömlig syn svår att skildra i all sin trolskhet! Han började med ett dämpat trummande ur halsen för att därefter låta som en butelj, varur korken hastigt rycktes ut, allt under det han sakta dansade fram och åter med sänkta vingar, detta under spelets två första faser — knäppningen och klunken. Under spelets tredje och sista fas — sisningen — frambringar tjädern ett väsande läte, näbben och stjärtfjädrarna riktas rakt upp i skyn, ögonen äro slutna och han darrar och synes vara i en förtätad extas. Under denna sista fas i spelet är han blind och döv för sin omgivning. Spelet fortsätter, tills solen hunnit upp, då fågeln i regel lämnar marken och från en tall i närheten fortsätter det s. k. solspelet. Han är då ett lätt offer för en skogens fribytare.

Tiden har runnit undan sedan dessa händelser. Den har också fört bort från ett rikt viltbestånd. Vi har alltför länge levat i den föreställningen, att det vilda aldrig tar slut. Nu ha vi bara att konstatera motsatsen, och det är på tiden, att alla jägare lära sig inse jaktvårdens värde.

Att skaffa jaktmarker har blivit ett problem för den bofasta befolkningen, och hur skall det då inte vara för en normadiserande anläggare! Min jaktlust har dock kunnat tillfredsställas även under senare år tack vare goda vänners — sådana med jaktmarker — medömkan. Det har blivit harjakt här och fågeljakt där. Jag har jagat kaniner i Skåne och ripor i Lappland, legat i skutskåre under kalla vårmorgnar i skärgården, jagat fasaner på klassisk upplandsmark och skogsfågel i tidig höstmorgon, medan ännu dagen och natten kämpat om herraväldet över rimhöljda småländska myrar och mader. Jag hoppas på vännernas förståelse och välvilja även i fortsättningen.

Ärade läsare och jägare! Låt kulturen reglera blodtörsten. Bliv natur- och viltvårdare. Giv det vilda Ditt stöd, när så behövs. Gå ut i naturen och skåda, hur djuret lever i sin rätta miljö även under tider, då jakt inte får ske. Det behöver Din hjälp under stränga vintrar och Din hänsyn under vår- och försommartid. Gå ut i markerna och betrakta de nyfödda och de riktigt unga, om turen gör dem anträffbara, ungharen på sin daglega trygg i tron att vara oupptäckt, fågelungar av alla slag, rådjurskidet med sin oemotståndliga charm. Det finns gott om hjälplöst vilt i markerna under försommaren. Men här om någonsin gäller regeln: Se men inte röra!

Under en klarblå himmel med små ulliga lätta moln kan Du sedan lägga Dig raklång i en backe och, medan Du inandas naturens dofter, fundera kärvänligt över allt vad Du sett. Kunna dessa funderingar ske utan lust att döda, finns fortfarande hopp för vår svenska fauna till glädje för kommande generationer av jägare.

Kreditrestriktioner stoppar fler storbyggen i Laholm?

NÄSTA HUSKROPP I GULLREGNET INFLYTTNINGSFÄRDIG 16 DEC.

Det råder en intensiv byggnadsverksamhet uppe på skolområdet i Laholm där stadens storbygge — bostadsrättsföreningen Gullregnet — nu närmar sig sin fullbordan samtidigt som det jobbas för fullt på två privata villor omedelbart intill. Vi gjorde en liten sväng här uppåt häromdagen och hade turen att träffa byggherren själv, ingenjör Jonasson, Halmstad, i full fart med att diskutera byggnadsdetaljer med sin verkmästare. Det blev givetvis en intervju på stående fot eller snarare gående, ty skall man titta på bygge och allra helst ett så stort som detta, så får man promenera.

— Det har gått skapligt det hela, förklarar ingenjör Jonasson på vår fråga. Visserligen har den uppgjorda tidtabellen inte kunnat hållas beträffande färdigställandet, men detta har sin grund i dels att det i år varit en osedvanligt dålig väderlek, dels att jag har stor brist på murare. Länge fick jag nöja mig med tre sådana men nu har jag fått sex och nu går det undan värre. Nästa huskropp, som ligger längst bort från Stadsparken, kommer att vara inflyttningsfärdig den 16 december, nästa följer den 1 februari nästa år och till den 1 april hoppas jag att allt blir klart.

— Affärslokalen — stadens första snabbköpsaffär — kommer att bli klar omkring årsskiftet och den kommer att innehas av köpman Nils Olsson. Det har gått alldeles utmärkt att sälja lägenheterna, berättar hr Jonasson vidare och jag skulle bara vilja ha ett sådant hus till. Men här intill får det inte byggas fler så stora hus utan på den öppna planen skall det bli en del radhus. Och jag har inte något emot att bygga dem men den saken är ju inte alls aktuell just nu och de blir kanske inte så billiga så att de går lätt att sälja.

— Det är för övrigt allt annat än lätt just nu att bygga några hus. Myndigheterna gör sitt bästa för att hindra detta genom att skärpa kreditrestriktionerna till den grad att man knappast kan ge sig på något nytt. Varken banker eller hypoteksföreningar har några pengar att låna bort i större utsträckning.

— Nu bygger jag även åt Esseli en större tillbyggnad på ej mindre än 260 kvm så att jag stannar ju i trakten och hoppas väl på ett eller annat sätt åstadkomma fler bostäder, något som staden inte minst efter Esselis stora utbyggnad är i stort behov av. Det blir f. ö. en helt ny och stor fabrik, sammanbyggd med den gamla, som vi just nu börjat gräva grunden till, slutar ingenjör Jonasson.

Så tar vi oss en liten husesyn och man kan endast konstatera, att lägenheterna äro synnerligen trevliga, praktiska och försedda med ordentliga utrymmen. Inte minst finns det stora och rejäla skåp och rymliga garderober, något som man annars inte är bortskämd med när det gäller moderna lägenheter. Även köken har ordentligt tilltagna utrymmen och man kan endast lyckönska alla dem, som här säkerligen kommer att få trevliga och bra bostäder. Alla lägenheterna äro försedda med balkonger utom enrummarna med kokskåp och det är ju mycket praktiskt.

Fasaden mot söder, som kanske kommer att synas minst blir utan tvekan en verklig sevärdhet. Den är så

MIN SKOLVÄG

(En liten skiss över Ysby för 40 år sedan.)

Av ELIS HEIMGÅRD.

En liten pojk med svart och kortklippt hår
full av undran till sin första skoldag går.

Vägen känner han så väl igen,
mången gång i ärenden han sprungit den,

sprungit den till posten eller till affären
och ibland fått slantar också för besvären.

Först en byaväg till stugan, där Maria bor,
sen kom ysbyvägen, och den tycktes bred och stor,

och han trodde nog det var en mil bortåt,
tills den korsade kristianstadsvägens raka stråt.

Men åt andra hållet går den i en väldig sväng
genom Göran Nilssons många fält och klöveräng,

och till vänster ligger Görans stora, fina gård
med ett högrest gammalt päronträd som vård.

Sen går vägen genom Hov med klungan utav gårdar,
Först Lars Nilssons, hans, som socknen styr och vårdar,

därintill är Hansa, gammal gård från forna dar,
troget skött och brukad av ett åldrigt syskonpar.

Men mitt emot är ock en gård, rejäl och stor,
där Per Algot, känd, fast äldre skolpojk bor.

Sen går vägen rak, mest som ett ljus,
kröker sig en aning just vid Noras hus;

mitt emot bor Elsa Gretas Bina
med pioner i sin trädgård, stora, fina,

gammal gumma from och god, av gamla stammen,
lyssnar noga till predikan ifrån början och till amen.

Vidare går färden till en annan odalgård,
den ger Karl från Glenninge dess ans och vård.

Nu är icke långt till skolan, pojken springer,
han har hört, att när det börjar, lärarinnan alltid ringer,

Kanske att han gått och sett och tänkt och drömt,
Så att mormors goda råd om tiden han har glömt.

Bara hastigt han ett öga in i smedjan kastar,
sedan han sig skyndsamt in mot skolan hastar.

Lärarinnan står där blid och rar och god
och en pojke, undrande, försagd och blyg, ger mod,

mod att säga, vad han heter, när han föddes, var han bor,
och den dagen den var solig, den var rolig, den blev stor.

Folkfest i Paris

Frankrike är folkdräkternas land, och här håller man styvt på gamla seder och traditioner. Varje år kommer folk från alla delar av landet samman till fest i Paris i hemtraktens färgrika dräkter. Den här gruppen kommer från Auvergne och musicerar på det gamla allmogeinstrumentet liran, som även förekommit här i Sverige intill 1800-talet.

LAHOLMS TIDNING
— SÖDRA HALLANDS ORTSTIDNING —
deklarera med TS-kontrollerade siffror en stigande upplaga 1954

LAHOLMS TIDNING

LÖRDAGEN DEN 27 NOVEMBER 1954

Södra Hallands bästa annonsorgan
är sedan många år LAHOLMS TIDNING
Lokaltidningen studeras alltid noggrannt, och en annons i denna blir alltid observerad. Tänk på detta, när Ni gör upp Edra annonsplaner!

RADIO

LÖRDAGEN DEN 27 NOV.

6.15 Vardagsmorgon. Darefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Blandad underhållning.
7.00 Frukostklubben.
7.40 Morgonandakt. Pastor Bengt Arvidson.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Ernst Kirchhoffs trio.
12.30 Nyheter och väderlek. Börsnoteringar. Därefter: Vilsam musik på grammofon.
12.55 Tidssignal
13.00 Pianokompositioner spelade av Fritjof Kjellberg.
13.20 Besök i Nittsjö.
13.40 Kronobergs regementes musikkår. Dir.: Bertil Ullbrandt.
14.10 Här kommer Kalle Stropp!
14.25 Musikalisk underhållning.
15.20 Zoo brinner. Uppläsning av Sture Djerf.
15.50 Sekreterare Carin Andersson, rektor Gösta Hethelius och rektor Sivert Wallman samtalar om studieförbundets uppgifter.
16.15 Paul Hindemith: Konsertant musik för stråkar och bleckblåsare f. f. g. Radiotjänsts symfoniorkester. Dir.: Hans Schmidt-Isserstedt, Tyskland. Inspelning från konserten den 26/11 i serien »Nutida musik».
16.35 Italiensk lektion.
17.00 Väderlek.
17.10 Junior på styva linan. Arrangör: Lars-Erik Löfman.
17.45 Tysk textrepetition.
17.50 Veckans löpsedel.
18.00 Helgmålsringning från Axbergs kyrka i Närke.
18.10 Grammofonmagasinet.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Sittinitti minuter med Lennart Hyland. Medarbetare: Göran Byttner.
LILLEBROR
Manuskript: Astrid Lindgren. Regi: Elsa Olenius. Medv.: Eskil »Rasmus» Dahlenius, Anita Wall, Lars Lindhagen, Birgit Rosengren, Håkan Westergren och Åke Grönberg.
GAMMAL DANS
av Gustav Egerstams orkester med Postflickorna och Bertil Boo.
SISTISITTINITT. Underhållning arrangerad av Per-Martin Hamberg. Produktion: Roland Eiworth och Lennart Hyland.
21.00 Gammal dansmusik.
21.20 Med Sven Jerring i Stilla havet.
21.55 Zoltán Kodály: Sex ungerska folkvisor sjungna av Molly Åsbrink. Vid flygeln: Maxim Stempel.
21.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Musik till midnatt. Elvagäster: The Johnston Singers. (Grammofon.)

Danska radioprogrammet söndag

9.00 grammofon. 12.00 önskeprogram på grammofon. 15.05 kammarmusik. 16.10 grammofonmusik. 18.00 ett avsnitt av Ivar Lo-Johansson. 19.00 klassisk musik. 20.30 några uppläsningar 21.15 musikalisk frågesport. 22.15—23.00 lyssna till vår tids musik. **Andra programmet** 283 och 210 meter. 9.00 grammofonmusik till morgonkaffet. 10.15 mandolin och dragspel. 10.55 söndagsturen. 18.00 musik vid middagstid. 19.30 söndagskonserten från Radiohusets koncertsal. 22.15—23.00 dansmusik från Nimb.

Danska radioprogrammet måndag

6.00 o. 7.00 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 12.00 Århus stadsorkester spelar. 14.30—15.30 musik till arbetet. 16.00 Johnny Ray sjunger. 17.10 operasånger. 19.25 gammal dansmusik. 21.00 valstoner från många länder. 22.15 23.00 för jazzlyssnare. **Andra programmet** 283 och 210 meter.

SÖNDAGEN DEN 28 NOV.

7.25 Söndagsmorgon.
7.30 Fransk lektion.
7.55 Bilden i bildningsarbetet.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Tysk lektion.
8.40 Till »Andersson i Nedan» från Tage Danielsson.
9.05 En glad ton.
9.35 Västtysk arbetsmarknad.
9.45 Våra jordbruksförbindelser med England. Lantbruksrådet Miles von Wachenfelt.
10.00 Grammofonkonsert.
11.00 Högmässa i Adolf Fredriks kyrka. Predikan av kyrkoherde Dag Tollin. Psalmer: 43: 1—3; 41: 1—7; 48: 1—3; 46: 1—5; 47:3.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gamla skivbekanta.
12.55 Tidssignal.
13.00 Utländsk horisont. Redaktör: Roland Pålsson.
13.30 Britt-Marie Herlin sjunger till Gunnar Lundén-Weldens ensemble.
13.50 Två skisser från Nya Zeelan av Anna Kavan. Uppläsning av Berta Hall.
14.10 Musikalisk underhållning.
15.10 Mysteriet Amberwood. Kriminalpjäs av William Dinner och William Morum. Översättning: Bengt Hernlund. Radiobearbetning och regi: Carl-Otto Sandgren. Personer: Gregory Black — Olof Widgren; Elizabeth Graham, hans sekreterare — Eva Dahlbeck; Henry Martin — Erik Berglund; Ellen, hushållerska — Aurore Palmgren. (Inspelning från 1951.)
16.20 Ordet och tonen. Ett andra program av Bo Wallner.
17.00 Väderlek.
17.10 Snurran. Stor barn- och familjeföreställning arrangerad av Georg Eliasson.
18.00 Aftongudstjänst i Metodistkyrkan, Jönköping. Predikan av pastor Oskar Thunberg. Psalmer: 31: 1—4; 117; 110; 3:4 (Sv. ps. 43: 1—4; 118; 48; 3:7).
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Musikalisk underhålln. med Hermann Hagestedts orkester, Danska underhållningskören, dir.: Sven Saaby, Adolf Drescher, piano, och Gino Latilla, sång. (Inspelning från Veckan för populärmusik vid NWDR i Köln.)
20.15 Hans fel eller hennes? Radiospel om ett äktenskapsmål av advokat Bo Westman. Regi: Åke Falck.
21.15 Ture Rangström-konsert. Medv.: Brita Hertzberg, sång, och Radioorkestern. Dir.: Sten Frykberg.
21.50 Konstnär Gust. Magnusson berättar episoder.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 För operavänner. Cicero: Per Estreen.

MÅNDAGEN DEN 29 NOV.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Måndagsblandning.
7.25 Lite av varje. Redaktör: Herbert Friedländer.
7.40 Morgonandakt. Bibelläsning och bön av Ingrid Luterkort. (Norrköping.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Vardagsmorgon. (Repris.)
8.25 Underhållning.
8.45—9.15 Skolradi Blind Man's Buff. Klass 1. Korrespondenskurs i engelska. Svante Hjelmström.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Mosaiktrion spelar.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Sten Berglund berättar.
12.55 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Bröllopet på Ulfåsa. I. Pjäs av Frans Hedberg med musik av August Söderman.
13.30 Rytmisk underhållning.
14.00 Skolradio. Strindbergs dramatik. Kring Mäster Olof, Fadren och Fröken Julie. Program av Gunnar Ollén. (Malmö.)
14.30 Sven Arefeldt leker på piano.
14.45—14.55 Eda glasbruk blir cellulosaindustri.
17.00 Väderlek.
17.10 Anna Seldén berättar för stora och små.
17.30 Yrkesval.
17.40 Grammofonmusik: 1. Smålands artilleriregementes marsch (Richard Jason Rune). Flottans musikkår. Dir.: Ivar Widner. 2. Mera jag ej begär (Lindeman-Stutz-Rybrant). Birgitta Bäck, sång, Carl-Olof Finnbergs orkester. 3. Kvarnlyckan, vals (Emanuel Jonasson). Carl Jularbos kvintett. 4. It's crazy (Rogers-Fields). Nat »King» Cole, sång. Dir.: Pete Rugolo. 5. Parade of the wooden soldiers (Leon Jessel). Ethel Smith, hammondorgel. 6. Tarväl-valsen (Sturdy-Karl-Lennart). Lars Kåge, sång. Bert Lancers orkester. 7. Crescendo (Lasson-Baden Jones). Gylling Hansens orkester. 8. Zigenaren (Tjajkovskij). Mascia Predit, sång. 9. Tredje satsen ur Sonat F-dur op. 57 (Dvorak). Peter Rybar, violin, och Franz Holletschek, piano. 10. Tre körvisor (Stenhammar): a) I seraillets have; b) O havde jeg en dattersøn, o ja; c) Sptember. Radiokören. Dir.: Mogens Wöldike. 11. Ur Kinderszenen (Schumann). Walter Gieseking, piano. 12. Prometheus (Hugo Wolf). Hans Hotter, sång.
18.30 Däng och dalt. Docent Bernhard Tarschys.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Thore Ehrlings orkester spelar upp.
20.00 Radiochefen har ordet.
20.20 Karin Juel sjunger visor.
20.40 Tteater. En krönika av Ivar Harrie. 21.10 Tidsspegel. Redaktör: Nils Erik Bährendtz.
21.50 Johann Sebastian Bach: Nun komm, der Heiden Heiland. Adventskantat nr 61 för soli, kör och stråkar.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Mannen i svart.

Trevliga ungdomsböcker till jul

"Flicka försvunnen" är en bok som bör kunna tilltala varje ung flicka då den förutom att vara spännande och trevlig även ger en liten tankeställare. Sallie Bennbo heter författarinnan och skildrar två flickor i tonåren, Wiera och Siv som med ett par främmande män åker till en danstillställning i staden och som slutar med en tragisk händelse som helt förändrar Sivs syn på människorna och livet.

"Vicki" av Greta Renborg är berättelsen om en grupp svenska flickors arbete och upplevelser på en lantgård. Den ömhjärtade och tänkande flickan Vicki står för det romantiska inslaget.

"Puck och Leni med Ursula Brenning som författarinna vänder sig till ungdomar i åldern 13—16 år men kan med lika stor behållning läsas även av föräldrar. Romanen skildrar skilsmässobarnet Leni och kamratskap med modern Puck som är konstnärinna.

"Sju syskon" är skriven av en engelska, Ethel Turner, och här får läsaren en synnerligen roande och charmfull berättelse om sju syskon och deras upplevelser såväl i staden som på landet.

pass trevligt utformad, att en aldrig så ingående beskrivning inte gör den rättvisa. Att sedan husen målas i olika färger blir endast ett plus för trevnaden. Längtan att det hela skall bli färdigt är också mycket stor.

Cel.

Använd rätt . . .

Forts fr. sid. 5.

och utarbetad husmor bler en lättirriterad och mindre lekglad mamma — här kommer alltså de mentalhygieniska faktorerna med. Att allmänna hygieniska problem också lättare löses med de rätta hjälpmedlen är självskrivet — dammsugarens betydelse för höjandet av hemmets hygieniska standard kan näppeligen negligeras.

I den mån utrustningen motverkar överansträngning är den således även en ekonomisk vinst på lång sikt. Och det är inte alltid sagt att den unga husmodern är den som bäst behöver den maskinella hjälpen — äldre personer och de som lider av rörelsesvårigheter för vilka vissa arbetsmoment faller sig tunga och besvärliga, har om möjligt ännu större behov av lätthanterliga redskap.

Lyd goda råd!

Men husmödrarna måste bli vänner med sina maskiner, hävdar fru Boalt. Främst gäller det att lära sej använda dem rätt och vårda dem väl. Hur många tvättmaskiner, tryckkokare och andra apparater har exempelvis inte förstörts på rekordtid därför att vederbörande ägare vårds löst eller av ren okunnighet miss handlat dem! Ändå finns ju fackmannaråd att tillgå — varje ansvarskännande järnhandlare är säkert mer än villig att bistå sina kunder med råd angående användning och skötsel av de olika hushållgrejorna. Bruksanvisningarna, som nästan undantagslöst följer med varje apparat, är i regel så instruktiva att man knappt behöver göra några misstag om man följer dem ordentligt. Att det finns möjlighet att förnya förslitna delar tycks också många vara okunniga om — tänk bara på hur kapitalt exempelvis symaskinerna ofta blir eftersatta trots att service erbjudes för de flesta fabrikat.

Arbetsglädjen ökar i den mån vederbörande vänjer sig vid att betrakta maskinerna som verktyg, lär sej förstå dem och inte längre vara rädd för dem. Ett av HFI:s främsta önskemål är att varje hushåll ska förses med just de hjälpmedel som är erforderliga för varje individuellt behov, men också att kunskapen om hur de rätt och mest effektivt utnyttjas ska följa med på köpet. Utnyttja förmånen av fackmannråd så kan ni också till fullo utnyttja de pålitliga hjälpredor som gedigna redskap alltid är, lyder Carin Boalts råd till de svenska husmödrarna.

Det är kloka ord av en klok och erfaren yrkeskvinna och husmor, värda att anamma och allvarligt begrunda!

Sussie Bjuvstedt.

ALLAN KÄMPE NEDAK och FILIP

— Kom ihåg, min gosse, om du bara gör som din far, så gör du alltid riktigt!

— — —

— — —

— Det är... aj mitt huvud... åh, min mage... det är svårt att alltid göra som pappa!

OLLI

NALLE PELLE PINGO

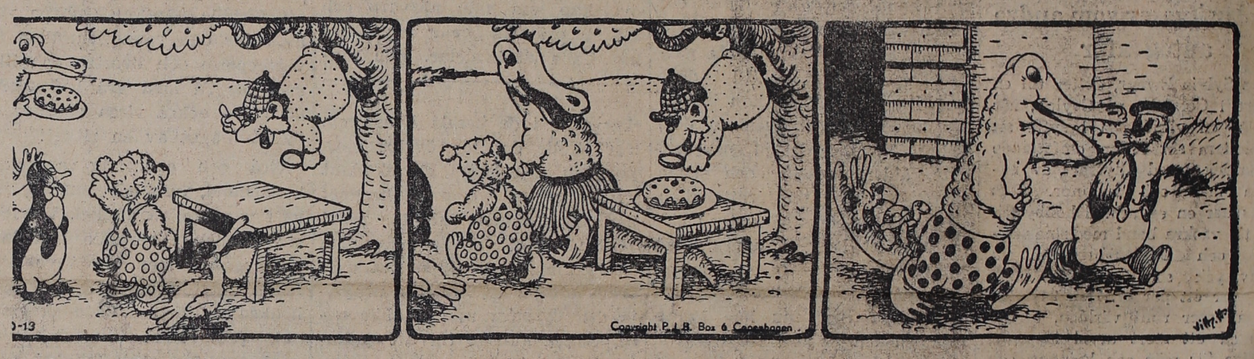

— Nå, nu kommer tårtan på bordet, låt oss se, om du kan klara den svåra uppgiften!
— Lita på mej, Nalle, ingen ska kunna knycka den tårtan, om jag så ska sätta mej på den!

— Adjö så länge, professorn. Ja, när du hänger där och hela tiden har den under förstoringsglaset, skulle det vara stora chanser för att få smaka på den till eftermiddagskaffet!

— Hellre rämna än att lämna, eller hur, Sälle. Nu skulle vi må gott av en riktig tur!
— Ja, en lur är det bästa man kan tänka sej efter en sån festmåltid!

På BIO

Centrum i Laholm

ger i dag "Störst är kärleken" en verkligt tjusig och gripande kärleksfilm i färg innehållande en myckenhet dans, musik, romantik och spänning.

I morgon ges Sadie Thompson och om den heter det i en tidning:

Sommerset Maughams mästerliga novell om glädjeflickan Sadie Thompsons sorglustiga liv och leverne på en söderhavsö har blivit en acceptabel serie filmbilder; Rita Hayworth är onekligen en anslående syn. Som den blodfulla miss Sadie spelar hon ut för fullt — hennes jazzsång och magdans fröjdar de amerkanska soldaterna på platsen, men förbittrar tillvaron för öns allsmäktige missionär, den fanatiske mr Davidson. Det är han som omvänder den "förtappade" lilla Saide endast för att därpå förföra henne i ett svagt ögonblick. José Ferrer spelar rollen som helgon och syndare med fascinerande intensitet.

Scala i Laholm

ger i dag och i morgon "Mitt svärmeri", en amerikansk musikfilm i färg. "Handlingen" utspelas 1917 under första världskrigets dagar. Det är en romantisk liten berättelse om gryende amourer, vänliga bekännelser med både läppar och i toner. Dessutom skojfriska tag av en busgrabb med "det" i överflöd och för övrigt underhållning utan anspråk. Men spelet är samstämt Doris Day gör en familjeflicka, som älskar baseboll men lägger bort pojktagen då hon råkar den trevlige Gordon Mac Rea med den vackra barytonstämman.

Vallberga biograf

visar söndag kl. 8 den strålande äventyrsfilmen i färg "Stormfågel". Det är en av de verkligt stora äventyrsfilmerna, full av raffel och roliga poänger, romantisk och festlig — en film i särklass. Barnförbjudet.

Växtorps biograf

visar söndag kl. 8 "På farlig mark" Filmen är inspelad i hjärtat av det väldiga outforskade Okefenckcaträsket i strålande färger. Barnförbjudet.

Fagerhults biograf

visar söndag kl. 7.30 den franska filmen "Sällskap för natten", en realistisk skildring av de prostituerades villkor från bordellerna i Paris. Barnförbjudet.

medel som är erforderliga för varje individuellt behov, men också att kunskapen om hur de rätt och mest effektivt utnyttjas ska följa med på köpet. Utnyttja förmånen av fackmannråd så kan ni också till fullo utnyttja de pålitliga hjälpredor som gedigna redskap alltid är, lyder Carin Boalts råd till de svenska husmödrarna.

Det är kloka ord av en klok och erfaren yrkeskvinna och husmor, värda att anamma och allvarligt begrunda!

Sussie Bjuvstedt.

FINNS DET NAGON
i Er bekantskapskrets, som ej är prenumerant på LAHOLMS TIDNING, gör då oss och honom — den tjänsten att rekommendera LT för honom.

Osynliga stängsel

av Dagmar Edqvist

(1)

I.

Tre medicinare, en flicka och två unga män, kom en eftermiddag i december 1936 gående i rask takt från Akademiska sjukhuset, runt den isbelagda svandammen och framåt Ågatan. Deras samtal var livligt men obegripligt för den icke invigde, ty det bestod i en blandning av studentjargong och facktermer.

Efter ett kvarter eller två svängde de tillbaka upp på en av de ålderdomliga gatorna mellan slottet och ån och stannade framför ett gammalt vitrappat enfamiljshus, över vars trädgårdsplank en kal lönn knarrande böjde sig ut. Det lyste gult genom ett par av fönstren på nedre botten.

Flickan sprang uppför ytterstannade med handen på dörrens mässingsklinka och vände sig åter till kavaljererna.

— Kom med in, om ni har lust — maten räcker nog...

Men de fick hastigt förhinder. De tog gärna och ofta emot Gunnel Weronius gästfrihet — men inte till middag. De var fattiga studenter, de hade respekt för andras mat. De riktiga måltiderna fick man klara själv. De sade därför hastigt "hej!" och gick vidare.

Gunnel kände redan i ytterfarstun värmen efter det bistra vädret ute och doften av stekt kött. Hon blev så hungrig att hon höll på att gå in till matbordet direkt; men så kom hon ihåg att hon hade haft att göra med ett fall av smittsam ros och sprang för säkerhets skull upp på sitt rum och tvättade sig en gång till. Hon hade förstås gjort det på sjukhuset innan hon gick — men det var som om denna lilla handtvagning hemma symboliskt satte ett tankstreck mellan sjukhusliv och privatliv.

Hon skyndade sig ner i matsalen. Den var ett stort rum, möblerat i den "allmogestil" med vilken friare andar i seklets början protesterade mot ekbyféerna. Hennes far och mor hade i högsta grad hört till dessa fria andar. Där fanns ryor och kopparbunkar på väggarna, blåmålade enkla möbler, ett piano, ett ståtligt 1700-talsskåp med kurbitsmålade dörrar. Makarna Weronius hade hört till pionjärerna för modet med ljusa väggar, gullackerade kaffebrickor och ringblommor i blanka kopparkrukor.

Fröken Blom hade hört henne och kom genast in med köttbullarna och potatisen.

— Var är pappa? frågade Gunnel och såg mot det ensamma kuvertet som var framdukat på matbordet under taklampans vida gula sidenskärm.

— Advokaten for till Stockholm. Han är på Långholmen och talar med mördaren Persson, sade fröken Blom och ställde sig med händerna i vila innanför det vita förklädets bröstsnibb.

Gunnel tappade servettringen och böjde sig djupt efter den.

— Det är tur pappa inte hör fröken Blom, sade hon något kvävt, eftersom hon hade huvudet under bordet. Vet inte fröken Blom att han tänker bevisa att Persson inte har begått något mord?

— Jo visst vet jag att advokaten ska försvara mördarn Persson, svarade Tyra Blom med en blandning av fråga och förebråelse i tonfallet, utan att alls märka distinktionen. Hon hade kallats Tyra förr, men när fru Weronius dog ett år tidigare hade hon upphöjts till hushållerska och fröken. I missnöjda ögonblick brukade hon antyda att hon förr hade varit i "bättre hus". Det var när ett av dessa bättre hus förvandlats till ett sämre konkursbo som hon hade kommit till advokat Weronius. Hon ogillade fortfarande de okonventionella vanorna på detta ställe, fast hon hyste en viss klockarkärlek till Gunnel. Hon tillade, pekande:

— Ser inte fröken brevet?

Det stod lutat mot skålen med tulpaner i, de första jultulpanerna. Det var styvt och tjockt och vitt, nästan fyrkantigt. Det såg förnämt ut. Tyra Blom hade varit uppbyggd av det ända sen posten kom, och hon tänkte inte gå ut i köket igen förrän hon visste vad det rörde sig om.

Gunnel bröt det och ögnade snabbt igenom de få raderna. Sedan räckte hon det utan kommentar till fröken Blom.

— Nyårsbal på slottet — jo jag tackar jag, sade Tyra Blom i vördsam ton och neg omedvetet.

— Det blir en societetstillställning — där passar inte jag, sade Gunnel och tog mer. Och inga kläder har jag, och inga pengar har jag. Det är djävulskt att vara student in i sin ålders höst, ska jag säga fröken Blom.

Det var en subskriberad tillställning till förmån för Röda korset. Den som bjöd henne var en ung jurist och nationskamrat, fast han numera var färdig och notarie ut på en domsaga.

— Advokaten måtte väl kunna bestå sin enda hemmadotter med en klänning, sade Tyra Blom och knyckte på sig. Hon var ful och medelålders själv, men hon skulle gärna ha satt lite ställföreträdande koketteri i Gunnel.

Men Gunnel bytte hastigt om samtalsämne. Hon kunde inte med någon avhandla sin fars egendomliga blandning av idealitet och, låt oss säga sparsamhet. Med det klientel han frivilligt hade valt vann man inte världslig framgång och feta bankkonton, det sade sig självt; men till och med den milda fru Agnes hade många gånger tyckt, att även om man tog sig an samhällets olycksbarn behövde man inte vara fullt så njugg mot sin familj. Njugg på somliga sätt, frikostig på andra. Det fanns till exempel ingen gräns för den gästfrihet som familjen Weronius i vardaglig enkelhet utövade — barnens vänner och kamrater hade alltid varit välkommen. På sådana punkter hade det varit Agnes som angivit tonen, och hon hade kunnat mjuka upp och mildra många av sin mans värsta kantigheter.

Men nu fanns hon inte längre. Gunnel kände som så ofta stinget av saknad efter modern — men strax efteråt märkte hon halvt skamsen, halvt vemodig, den barnsliga egoismen i detta: mamma, kom och hjälp mig att få en fin klänning!

Ty plötsligt hade hon lust att gå på balen — att för en kväll glömma sjukhusdofter och medicinska kompendier.

— Advokaten var vild i dag, sade fröken Blom i dämpad ton.

Det darrade ett ögonblick vid Gunnels munvinklar. Det var barnen Weronius uttryck: i dag är pappa vild. Det rymde tillgivenhet och respektlöshet och ändå en viss spänning och respekt. I fröken Bloms mun blev det högeligen löjligt.

— Vad var han vild för?

— Han märkte att jag hade julstök, sade Tyra Blom klagande.

Den gamle revolutionären Fredrik Weronius ogillade firandet av högtider.

"Gamla nordbors blot till solen och judiska offerfester [illegible] en modern männi[illegible] han vresigt säga.